

แผนพัฒนาท้องถิ่น

พ.ศ. 2561 - 2565

องค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร

สำนักปลัด อบต.

โทร. 0-7743-9114 ต่อ 101

www.puangpromkon.go.th

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร
เรื่อง แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 - 2565) องค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร

*****

อาศัยอำนาจตามความในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น
พิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนา
ท้องถิ่น และประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่าง
แผนพัฒนาท้องถิ่นต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึง
พิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

บัดนี้ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมครได้เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วน
ตำบลพ่วงพรมครในการประชุมสมัยวิสามัญ สมัยที่ 1 ครั้งที่ 1 ประจำปี พ.ศ. 2562 เมื่อวันที่ 18
กรกฎาคม พ.ศ. 2562 และสภาท้องถิ่น ได้ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 - 2565)
แล้ว ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การ
บริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร ให้ประชาชนทราบ รายละเอียดปรากฏแนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

(นายพยุบ นุ่นชูคันธ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลพ่วงพรมคร ตั้งอยู่ทางทิศใต้ ของที่ว่าการอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะทางห่างจากตัวอำเภอประมาณ ๑๖ กิโลเมตรและห่างจากตัวเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประมาณ ๖๕ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	จด	ตำบลรัษฎคามวารี อำเภอเคียนซา
ทิศใต้	จด	ตำบลอปีนและตำบลสาคุ อำเภอพระแสง
ทิศตะวันออก	จด	แม่น้ำตาปี ตำบลควนศรี อำเภอบ้านนาสาร
ทิศตะวันตก	จด	ตำบลบ้านเสด็จ อำเภอเคียนซา และตำบลไทรโสภา อำเภอพระแสง

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพโดยทั่วไปส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับเนินดิน ส่วนฝั่งตะวันออกติดกับแม่น้ำตาปีเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำและมีน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก พื้นที่ทอดยาวจากทิศตะวันออกไปทางทิศตะวันตก สภาพพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูกและทำการเกษตร

ตำบลพ่วงพรมครมีเนื้อที่ทั้งหมด ๑๓๖,๘๔๘ ไร่ (ประมาณ ๒๒๐ ตารางกิโลเมตร) พื้นที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน ๙๖,๘๗๙ ไร่ เนื้อที่ของเกษตรกรที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินรวม ๓,๐๗๙ แปลง ๒,๒๕๑ ราย จำนวน ๓๙,๙๖๙ ไร่

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มีลักษณะอากาศแบบร้อนชื้น เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้ฝนตกเกือบทั้งปี ปริมาณน้ำฝนในปีโดยเฉลี่ยในปี ๒๕๕๒ วัดได้ ๑๓๗.๗ มิลลิเมตร อุณหภูมิทั่วไปอยู่ระหว่าง ๒๑ - ๓๔ องศา ความชื้นสัมพัทธ์ ๕๐ - ๙๘ % สำหรับลักษณะทางภูมิอากาศที่เป็นมรสุม มี ๒ ฤดู คือ

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เดือนมกราคม ถึง เดือนพฤษภาคม -

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ เดือนมิถุนายน ถึง เดือนธันวาคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

ดินในพื้นที่ตำบลพ่วงพรมคร อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

๑. แม่น้ำตาปี จำนวน ๑ สาย

๒. ลำห้วย / ลำคลอง จำนวน ๑๙ แห่ง ได้แก่ ลำห้วยเขย , ลำห้วยครุทวน , ลำ

ห้วยบอน , ลำห้วยเจ้านวย , ลำห้วยยุง , ลำหารแล , ลำหารดำ , ลำหารคน , ห้วยสวนเรียน , ลำคลองศิลา , ลำคลองเหียน , ลำห้วยไย , ลำห้วยป่อถ่าน , ห้วยน้ำแดง , หนองน้ำป่อถ่าน , หนองผักฉืด , หนองทุ่งบางกุล , ลำห้วยคลองโร , ลำห้วยคลองบางประ ฯลฯ เป็นต้น

๓. หนองน้ำ ๔ แห่ง หนองน้ำเจ้านวย หนองน้ำซอยบางใหญ่ หนองน้ำขาว ตำบลดิน
คลองศิลา

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝายน้ำล้น จำนวน ๑๕ แห่ง

หมู่ ๓ บ้านปลายควน ๑ แห่ง

๑. ห้วยน้ำแดง

หมู่ ๔ บ้านบางดี ๒ แห่ง

๑. ฝายคลองเหียน

๒. ฝายปากบางดี

หมู่ ๖ บ้านพรหมรังสิต ๓ แห่ง

๑. ฝายคลองชลประทาน จำนวน ๒ แห่ง

๒. ฝายอ่างเก็บน้ำ

หมู่ ๗ บ้านสองพี่น้อง ๓ แห่ง

๑. ฝายซอยสุขใจ

๒. ฝายสวนโกแพ้ง

๓. ฝายวังครก

หมู่ ๘ บ้านควนกลางสาด ๑ แห่ง

ฝายห้วยบอน

หมู่ ๙ บ้านสี่แยกคลองศิลา ๔ แห่ง

๑. ฝายห้วยสวนเรียน จำนวน ๒ แห่ง

๒. ฝายลำคลองศิลา จำนวน ๒ แห่ง

หมู่ ๑๑ บ้านห้วยลึก ๑ แห่ง

๑. ฝายยายซ้วน

อ่างเก็บน้ำ จำนวน ๔ แห่ง

๑. อ่างเก็บน้ำห้วยน้ำแดง หมู่ที่ ๓ บ้านปลายควน จำนวน ๓๔ ไร่

๒. อ่างเก็บน้ำควนช้างหัน หมู่ที่ ๖ บ้านพรหมรังสิต จำนวน ๒๐ ไร่

๓. อ่างเก็บน้ำคลองศิลา	หมู่ที่ ๙	บ้านสี่แยกคลองศิลา	จำนวน ๗	ไร่
๔. อ่างเก็บน้ำบ้านบางดี	หมู่ที่ ๔	บ้านบางดี	จำนวน ๓๐๐	ไร่
๕. อ่างเก็บน้ำบ่อถ่านศิลา	หมู่ที่ ๒	บ้านควนคีรีวงศ์	จำนวน ๒๕	ไร่

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ชนิดพันธุ์ไม้ มีทั้งขนาดกลางและขนาดใหญ่ ได้แก่ ตำเสา ยาง พะยอม ตะแบก มะม่วงป่า หว่า
ยอป่า ฯลฯ

๒. ด้านการเมืองและการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

จำนวนหมู่บ้าน ๑๓ หมู่บ้าน ดังนี้

- หมู่ ๑ บ้านควนสามัคคี
- หมู่ ๒ บ้านควนคีรีวงศ์
- หมู่ ๓ บ้านปลายควน
- หมู่ ๔ บ้านบางดี
- หมู่ ๕ บ้านคลองโร
- หมู่ ๖ บ้านพรหมรังสิต
- หมู่ ๗ บ้านสองพี่น้อง
- หมู่ ๘ บ้านควนกลางสาด
- หมู่ ๙ บ้านสี่แยกคลองศิลา
- หมู่ ๑๐ บ้านไร่ยาว
- หมู่ ๑๑ บ้านห้วยลึก
- หมู่ ๑๒ บ้านสมบูรณ์ประชาสรรค์
- หมู่ ๑๓ บ้านบกหูน

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร ได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
พ่วงพรมคร ทั้งเขตตำบลเป็น ๑ เขต เขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาออกเป็น ๑๓ เขต

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร ส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมือง
เมืองเสมอมาและประชาชนในเขตตำบลยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองานตำบล
เสนอแนะในกิจกรรมของตำบลในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดแผนพัฒนา
ตำบลประชุมประชาคมแก้ไขปัญหาความยากจน ฯลฯ

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๗,๙๕๓ คน
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๗,๙๕๐ คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. ๒๕๕๕)

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๖,๗๙๕ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๗,๙๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๔๔

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๖,๗๙๕ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๗,๙๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๔๗

ปัจจุบันนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกมาจากคำสั่ง คสช. และปัจจุบันยังไม่มี การเลือกตั้ง

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรทั้งสิ้นจำนวน ๑๒,๐๔๗ คน แยกเป็น ชาย ๖,๑๐๔ คน หญิง ๕,๙๔๓ คน จำนวนครัวเรือน ๔,๙๑๐ หลัง แบ่งออกเป็นหมู่ ๑๓ หมู่ รายละเอียดดังนี้

หมู่ที่	จำนวนประชากร	จำนวนประชากร	รวม	จำนวนครัวเรือน (หลัง)
	(ชาย)	(หญิง)		
๑	๙๕๙	๙๕๖	๑,๙๑๕	๑,๐๓๔
๒	๖๓๐	๖๓๓	๑,๒๖๓	๔๔๙
๓	๕๖๕	๔๑๓	๙๗๘	๓๓๔
๔	๓๗๕	๓๔๙	๗๒๔	๒๘๗
๕	๓๙๑	๓๑๘	๗๐๙	๓๑๘
๖	๔๐๘	๔๐๔	๘๑๒	๓๐๒
๗	๒๗๕	๒๙๑	๕๖๖	๑๙๘
๘	๒๙๘	๒๘๕	๕๘๓	๒๔๙
๙	๖๐๒	๕๔๖	๑,๑๔๘	๔๘๐
๑๐	๔๗๓	๕๐๖	๙๗๙	๔๓๙
๑๑	๓๘๑	๔๖๑	๘๔๒	๒๕๖
๑๒	๓๔๗	๔๑๔	๗๖๑	๒๘๒

๑๓	๔๐๐	๓๖๗	๗๖๗	๒๘๒
รวม	๖,๑๐๔	๕,๙๔๓	๑๒,๐๔๗	๔,๙๑๐

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

	หญิง (คน)	ชาย (คน)	รวม	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเด็กและเยาวชน	๑,๕๒๔	๑,๔๕๖	๒,๙๘๐	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากรวัยแรงงาน	๔,๐๐๘	๓,๘๒๘	๗,๘๓๖	อายุ ๑๘ - ๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๕๗๒	๖๖๙	๑,๒๔๑	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๖,๑๐๔ คน	๕,๙๔๓ คน	ทั้งสิ้น ๑๒,๐๔๗ คน	

(ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง อ.เคียนซา จ.สุราษฎร์ธานี ณ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๒)

๔. สภาพที่ตั้งสังคม

๔.๑ การศึกษาจำนวนสถานศึกษาในพื้นที่ มี ๑๓ แห่ง ดังนี้

โรงเรียนประถมศึกษา ๘ แห่ง

๑. โรงเรียนบ้านควนสามัคคี
๒. โรงเรียนบ้านคลองโร
๓. โรงเรียนบ้านสี่แยกคลองศิลา
๔. โรงเรียนบ้านควนคีรีวงศ์
๕. โรงเรียนบ้านบางดี
๖. โรงเรียนบ้านสมบูรณ์ประชาสรรค์
๗. โรงเรียนบ้านพรหมรังสิต
๘. โรงเรียนบ้านไร่ยาว

(โรงเรียนขยายโอกาสจากระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๒ แห่ง ได้แก่ โรงเรียนบ้านคลองโร และโรงเรียนบ้านสี่แยกคลองศิลา)

โรงเรียนมัธยมศึกษา ๑ แห่ง

โรงเรียนพ่วงพรมครวิทยา

โรงเรียนอนุบาลเอกชน ๓ แห่ง

- ๑.โรงเรียนอนุบาลพฤษชาติ
- ๒.โรงเรียนอนุบาลบัณฑิตา
- ๓.โรงเรียนอนุบาลเพ็ญพักตร์

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑ แห่ง

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองโธ

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๒ แห่ง

๑. รพ.สต.พ่วงพรมคร
๒. รพ.สต.สี่แยกคลองศิลา

คลินิก จำนวน ๑ แห่ง

๑. คลินิกควนสามัคคีการพยาบาลและผดุงครรภ์

ร้านขายยาแผนปัจจุบัน ๖ แห่ง

๑. พิทักษ์เภสัช
๒. ช.เภสัช
๓. บัณฑิตเภสัช
๔. จิวแจ้วเภสัช
๕. ปริญาเภสัช
๖. บ้านยาศรีรักษา

๔.๓ อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นแต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่น โดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอคำสั่งจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทาง

องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรอำเภอเคียนซาได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลทราบนั้น พบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจกเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมครได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ประสานงาน ช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไว้ที่พึ่งกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ถนนลาดยาง มีจำนวน ๒๖ สาย

ลำดับที่	ชื่อถนน	หมู่ที่	สภาพถนน	ระยะทางของถนน (ประมาณเมตร)	คู/ท่อระบายน้ำ
๑	ถนนสายเขาวัง- ต.อรัญคามวารี	๑	ถนนลาดยาง	๒,๒๒๘	มี
๒	ถนนสายซอยทางเข้า อบต.พ่วงพรมคร หมู่ที่ ๑	๑	ถนนลาดยาง	๑๒๕	มี
๓	ถนนลาดยางสายทางเข้าโรงเรียนพ่วงพรมครวิทยา	๑	ถนนลาดยาง	๖๕๐	มี
๔	ถนนสายบ่อถ่านศิลา - ต.อรัญคามวารี	๒	ถนนลาดยาง	๒,๒๐๐	มี

ลำดับ ที่	ชื่อถนน	หมู่ที่	สภาพถนน	ระยะทางของถนน (ประมาณเมตร)	คู/ท่อ ระบาย น้ำ
๕	ถนนลาดยาง ซอยภูทองซีแพค	๒	ถนนลาดยาง	๑,๘๙๐	มี
๖	ถนนลาดยางสายบ้านควนสุข - บ้านปลายคลองน้ำแดง	๓	ถนนลาดยาง	๑,๓๒๐	มี
๗	ถนนลาดยาง สาย ๑๒-๓-๙	๓	ถนนลาดยาง	๑,๔๓๐	มี
๘	ถนนลาดยาง สาย ๑๑-๗	๗	ถนนลาดยาง	๙๔๕	มี
๙	ถนนลาดยางสาย ๙-๗-๑๑	๗	ถนนลาดยาง	๖๐๕	มี
๑๐	ถนนลาดยางสายบ้านควนกลางสาต - ต.อรัญคามวารี	๘	ถนนลาดยาง	๑,๐๐๐	มี
๑๑	ถนนลาดยาง สาย ๑๒-๓-๙	๙	ถนนลาดยาง	๖๐๐	มี
๑๒	ถนนลาดยางซอยหน้าศาลา	๑๐	ถนนลาดยาง	๓,๓๗๕	มี
๑๓	ถนนสายห้วยลึก แยก ทล๔๑๓๓- ม.๑๑	๑๑	ถนนลาดยาง	๓,๒๐๐	มี
๑๔	ถนนลาดยาง สาย ๑๒-๓-๙	๑๒	ถนนลาดยาง	๑,๖๓๕	มี
๑๕	ถนนลาดยางซอยสมบุญประชาสรรค์	๑๒	ถนนลาดยาง	๑,๓๕๐	มี
๑๖	ถนนลาดยางสายบ้านบกหูน ซอยต้นมุด-ต.บ้านเสด็จ	๑๓	ถนนลาดยาง	๒,๔๐๕	มี
๑๗	ถนนลาดยางสาย ซอยป่าเจียร	๑๓	ถนนลาดยาง	๙๑๖	มี
๑๘	ถนนทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๑๓๓	๑,๖,๔	ถนนลาดยาง	๘,๐๐๐	มี
๑๙	ถนนสายควนสามัคคี - ต.ควนศรี	๑,๘,๕	ถนนลาดยาง	๓,๔๖๗	มี
๒๐	ถนนทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๑๙๙	๑,๙	ถนนลาดยาง	๑๑,๐๐๐	มี
๒๑	ถนนทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๔ (กระบี่-สฎ)	๑๐,๑๒,๙	ถนนลาดยาง	๙,๐๐๐	มี
๒๒	ถนนทางหลวงชนบท หมายเลข ๒๐๕๕	๑๐,๑๓	ถนนลาดยาง	๕,๕๐๐	มี
๒๓	ถนนทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๔ (สฎ-กระบี่)	๑๒,๙,๑๐	ถนนลาดยาง	๙,๐๐๐	มี
๒๔	ถนนทางหลวงชนบท หมายเลข ๒๐๑๘	๒,๑๐	ถนนลาดยาง	๘,๑๒๖	มี
๒๕	ถนนทางหลวงชนบท หมายเลข ๒๐๑๗	๓,๑๒	ถนนลาดยาง	๗,๙๓๑	มี
๒๖	ถนนสาย ๗-๑๑ เชื่อม ม.๑๒ อีป็น	๗,๑๑	ถนนลาดยาง	๑,๗๕๐	มี

ถนนคอนกรีต มีจำนวน ๓๗ สาย

ลำดับ ที่	ชื่อถนน	หมู่ที่	สภาพถนน	ระยะทางของ ถนน	คู/ท่อ ระบาย น้ำ
				(เมตร)	
๑	ถนน คลส. ซอยแก้วกิมจันทร์	๑	ถนนคอนกรีต	๓๕๐	มี
๒	ถนน คลส. ภายใน อบต.พ่วงพรมคร	๑	ถนนคอนกรีต	๑๗๕	มี
๓	ถนน คลส. ซอยเขาวัง	๑	ถนนคอนกรีต	๑,๒๐๐	มี
๔	ถนน คลส. ซอยสนามชนไก่	๑	ถนนคอนกรีต	๒๖๐	มี
๕	ถนน คลส. ซอยเทพเดชา	๑	ถนนคอนกรีต	๒๘๒	มี
๖	ซอยวัดควนสามัคคี	๑	ถนนคอนกรีต	๔๑๕	มี
๗	ซอยน้ำผึ้ง	๑	ถนนคอนกรีต	๓๖๕	มี
๘	ซอยโชติช่วง	๑	ถนนคอนกรีต	๒๖๐	มี
๙	ถนน คลส. ทางเข้าสำนักสงฆ์บ่อถ่านศิลา	๒	ถนนคอนกรีต	๙๕	มี
๑๐	ซอยราษฎร์อุทิศ	๒	ถนนคอนกรีต	๗๐๐	มี
๑๑	ถนน คลส. สาย ๑๒-๓-๙	๓	ถนนคอนกรีต	๔๘๕	มี
๑๒	ถนน คลส. สายอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำแดง	๓	ถนนคอนกรีต	๓๐๐	มี
๑๓	ถนน คลส. ซอยศาลาอเนกประสงค์ ม.๔	๔	ถนนคอนกรีต	๔๕๐	มี
๑๔	ถนน คลส. ซอยสันตินิมิตร	๔	ถนนคอนกรีต	๑,๓๕๐	มี
๑๕	ซอยทุ่งต้นโหนด	๔	ถนนคอนกรีต	๗๖๐	มี
๑๖	ถนน คลส. ซอยหารดำ	๕	ถนนคอนกรีต	๘๕๐	มี
๑๗	ถนน คลส. ซอยลุงจวบ	๕	ถนนคอนกรีต	๖๙๒	มี
๑๘	ซอยข้าง ศพด.	๕	ถนนคอนกรีต	๑๗๕	มี
๑๙	ถนน คลส. ซอยปลายดาน	๖	ถนนคอนกรีต	๒,๐๔๐	มี
๒๐	ถนน คลส. ทางเข้าสำนักสงฆ์พรหมรังสิต	๖	ถนนคอนกรีต	๑๒๐	มี
๒๑	ซอยควนช้างหัน	๖	ถนนคอนกรีต	๑,๙๕๗	มี
๒๒	ถนน คลส. ซอยวังครก	๗	ถนนคอนกรีต	๒,๓๓๕	มี
๒๓	ถนน คลส. ซอยศาลาอเนกประสงค์ ม.๘	๘	ถนนคอนกรีต	๑๕๐	มี
๒๔	ถนน คลส. สาย ๑๒-๓-๙	๙	ถนนคอนกรีต	๔๙๕	มี
๒๕	ถนน คลส. ซอยควนช้างหัน	๙	ถนนคอนกรีต	๗๔๕	มี
๒๖	ซอยควนพร้อม	๙	ถนนคอนกรีต	๑,๑๙๒	มี

ลำดับ ที่	ชื่อถนน	หมู่ที่	สภาพถนน	ระยะทางของ ถนน	คู/ท่อ ระบาย น้ำ
				(เมตร)	
๒๗	ถนน คสล. ซอยนาเหนือ	๑๑	ถนนคอนกรีต	๙๒๐	มี
๒๘	ซอยศาลาลุงดำ	๑๑	ถนนคอนกรีต	๒,๖๙๐	มี
๒๙	ซอยตาคำ	๑๑	ถนนคอนกรีต	๕๐๐	มี
๓๐	ถนน คสล. ซอยกันภัย	๑๒	ถนนคอนกรีต	๓๗๕	มี
๓๑	ถนน คสล. ซอยในปราบ	๑๓	ถนนคอนกรีต	๑,๖๓๕	มี
๓๒	ถนน คสล. สายสี่แยกคลองศิลา-สองพี่น้อง	๙,๗	ถนนคอนกรีต	๑,๐๐๐	มี
๓๓	ถนน คสล. ซอยปากบางดี	๔	ถนนคอนกรีต	๓๕๐	
๓๔	ถนน คสล. ซอยเจ้าโส	๑	ถนนคอนกรีต	๑๒๑	
๓๕	ถนน คสล. ซอยกำนันถ่อง	๑	ถนนคอนกรีต	๑๗๒	
๓๖	ถนนคสล. ซอยพรุสัสมตอนล่าง	๑๐	ถนนคอนกรีต	๙๔๑	
๓๗	ถนน คสล. ซอยเมืองทวี	๑	ถนนคอนกรีต	๒๙๐	

ถนนหินคลุก มีจำนวน ๕๐ สาย

ลำดับ ที่	ชื่อถนน	หมู่ที่	สภาพถนน	ระยะทางของ ถนน	คู/ท่อ ระบาย น้ำ
				(เมตร)	
๑	ถนนซอยนายฉิ้น หมู่ที่ ๑	๑	ถนนหินคลุก	๑,๘๕๐	มี
๒	ซอยประปา	๑	ถนนหินคลุก	๔๖๐	มี
๓	ซอยโชติช่วง	๑	ถนนหินคลุก	๔๐๐	มี
๔	ซอยแก้วกัมจันทร์	๑	ถนนหินคลุก	๕๐	มี
๕	ถนนซอยกำพล หมู่ที่ ๒	๒	ถนนหินคลุก	๒,๐๐๐	มี
๖	ซอยราษฎร์	๒	ถนนหินคลุก	๑,๖๐๐	มี
๗	ซอยบ่อถ่าน	๒	ถนนหินคลุก	๕๕๐	มี
๘	ซอยประเสริฐ-สัมพันธ์	๒	ถนนหินคลุก	๑,๕๐๐	มี
๙	ถนนซอยภูทองซีเพค หมู่ที่ ๒	๒	ถนนหินคลุก	๒,๒๐๐	มี
๑๐	ซอยควนพร้อม - ศิริวงศ์	๒,๙	ถนนหินคลุก	๒,๔๐๘	มี
๑๑	ถนนซอยชวนชม หมู่ที่ ๓	๓	ถนนหินคลุก	๑,๖๕๐	มี

ลำดับ ที่	ชื่อถนน	หมู่ที่	สภาพถนน	ระยะทางของ ถนน	คู/ท่อ ระบาย น้ำ
				(เมตร)	
๑๒	ถนนซอยความสุข หมู่ที่ ๓	๓	ถนนหินคลุก	๑,๒๑๐	มี
๑๓	ถนนซอยอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำแดง	๓	ถนนหินคลุก	๓,๓๐๐	มี
๑๔	ซอยสายใหม่	๓	ถนนหินคลุก	๒,๖๐๐	มี
๑๕	ซอยลุงเพ็ญ	๓	ถนนหินคลุก	๗๕๐	มี
๑๖	ซอยทุ่งต้นโหนด	๔	ถนนหินคลุก	๖๐๐	มี
๑๗	ซอยปากบางดี	๔	ถนนหินคลุก	๑,๔๐๐	มี
๑๘	ซอยสันติมิตร	๔	ถนนหินคลุก	๑,๐๐๐	มี
๑๙	ซอยลุงจาง	๖	ถนนหินคลุก	๑,๑๕๐	มี
๒๐	ซอยเกาะเจ้าเที่ยง	๖	ถนนหินคลุก	๑,๔๕๐	มี
๒๑	ซอยคลองชลประทาน	๖	ถนนหินคลุก	๑,๐๐๐	มี
๒๒	ซอยคันคลองชลประทาน (ตอน ๒)	๖	ถนนหินคลุก	๑,๒๐๐	มี
๒๓	ซอยอ่างเก็บน้ำควนช้างหัน	๖,๙	ถนนหินคลุก	๗๔๐	มี
๒๔	ซอยสองพี่น้อง	๗	ถนนหินคลุก	๑,๖๕๐	มี
๒๕	ซอยสุขใจ	๗	ถนนหินคลุก	๑,๖๐๐	มี
๒๖	ซอยป่าเนตร	๙	ถนนหินคลุก	๙๔๕	มี
๒๗	ซอยพรุสัสม์ตอนล่าง	๑๐	ถนนหินคลุก	๑,๑๐๙	มี
๒๘	ซอยพรุสัสม์ตอนบน	๑๐	ถนนหินคลุก	๓,๘๐๐	มี
๒๙	ซอยหน้าศาลา ม.๑๐	๑๐	ถนนหินคลุก	๒,๔๙๕	มี
๓๐	ซอยสมศักดิ์ตอนบน	๑๐	ถนนหินคลุก	๓,๑๐๐	มี
๓๑	ซอยหน้าโรงเรียนบ้านไร่ยาว	๑๐	ถนนหินคลุก	๗๓๐	มี
๓๒	ซอยสมศักดิ์ตอนล่าง	๑๐	ถนนหินคลุก	๑,๗๕๐	มี
๓๓	ซอยสี่โลตอนบน	๑๐	ถนนหินคลุก	๑,๖๕๐	มี
๓๔	ซอยสี่โลตอนล่าง	๑๐	ถนนหินคลุก	๙๐๐	มี
๓๕	ซอยป่าจันทร์	๑๐	ถนนหินคลุก	๔๕๐	มี
๓๖	ซอยโชคชัย	๑๑	ถนนหินคลุก	๒,๐๐๐	มี
๓๗	ซอยเจริญมิตร	๑๑	ถนนหินคลุก	๒,๐๐๐	มี
๓๘	ซอยการุณราชภูริ	๑๑	ถนนหินคลุก	๑,๑๐๐	มี

ลำดับ ที่	ชื่อถนน	หมู่ที่	สภาพถนน	ระยะทางของ ถนน	คู/ท่อ ระบาย น้ำ
				(เมตร)	
๓๙	ซอยศาลาลุงดำ	๑๑	ถนนหินคลุก	๑,๓๑๐	มี
๔๐	ซอยการุณราษฎร์ (ตอน ๒)	๑๑	ถนนหินคลุก	๑,๑๐๐	มี
๔๑	สาย ๑๑-๗	๑๑-๗	ถนนหินคลุก	๑,๕๐๐	มี
๔๒	ซอยเสรี	๑๒	ถนนหินคลุก	๓,๑๐๐	มี
๔๓	ซอยเจริญ	๑๒	ถนนหินคลุก	๑,๒๕๐	มี
๔๔	ซอยคงแก้ว	๑๒	ถนนหินคลุก	๑,๕๐๐	มี
๔๕	ซอยกันภัย	๑๒	ถนนหินคลุก	๒,๗๐๐	มี
๔๖	ถนนสาย ม.๑๒ - ม.๓ - ม.๙	๑๒,๓,๙	ถนนหินคลุก	๕,๒๙๐	มี
๔๗	ซอยนิกร	๑๒	ถนนหินคลุก	๑,๘๓๐	มี
๔๘	ซอยป่าเจียร	๑๓	ถนนหินคลุก	๑,๓๘๔	มี
๔๙	ซอยประชาธิปไตย	๑	ถนนหินคลุก	๖๐๐	มี
๕๐	ซอยคันกันน้ำ	๕	ถนนหินคลุก	๘๕๐	มี

ถนนหินผุ มีจำนวน ๔ สาย

ลำดับ ที่	ชื่อถนน	หมู่ที่	สภาพถนน	ระยะทางของ ถนน	คู/ท่อ ระบาย น้ำ
				(เมตร)	
๑	ซอยหุบ ตอนบน	๒,๙,๑๐,๓	ถนนหินผุ	๓,๙๕๐	
๒	ซอยทางเข้าระบบประปา	๒	ถนนหินผุ	๕๖๐	
๓	สายทางเข้าบ่อน้ำร้อน	๗	ถนนหินผุ	๑,๑๖๐	
๔	ซอยส่งโสม	๑,๖,๙	ถนนดิน	๑,๑๐๐	มี

ถนนดิน มีจำนวน ๑๗ สาย

ลำดับ ที่	ชื่อถนน	หมู่ที่	สภาพถนน	ระยะทางของ ถนน	คู/ท่อ ระบาย น้ำ
				(เมตร)	
๑	ซอยนวลศรีทอง	๑	ถนนดิน	๑๕๐	

ลำดับ ที่	ชื่อถนน	หมู่ที่	สภาพถนน	ระยะทางของ ถนน	คู/ท่อ ระบาย น้ำ
๒	ซอยบ่อถ่าน-เขาชัน	๒	ถนนดิน	๒,๕๐๐	
๓	ซอยควนสุข (ตอน๓)	๓	ถนนดิน	๘๐๐	
๔	ซอยหารคน	๔	ถนนดิน	๓,๖๐๐	
๕	ซอยศาลาอเนกประสงค์ (ตอน๒)	๔	ถนนดิน	๑,๒๐๐	
๖	ถนนคันกั้นน้ำ	๕	ถนนดิน	๑,๐๑๐	
๗	ซอยคันคลอง	๖	ถนนดิน	๔,๐๐๐	
๘	ซอยอุทิศ	๖	ถนนดิน	๗๕๐	
๙	ซอยตากิจ	๖	ถนนดิน	๒,๐๐๐	
๑๐	ซอยบังกุล	๘	ถนนดิน	๙๕๐	
๑๑	ซอยเพชรอาวุธ	๙	ถนนดิน	๑,๕๐๐	
๑๒	ซอยยายต๋อง	๑๑	ถนนดิน	๗๓๐	
๑๓	ซอยร่วมใจ	๑๓	ถนนดิน	๒,๐๐๐	
๑๔	ซอยวันแม่	๑๓	ถนนดิน	๑,๐๐๐	
๑๕	ซอยตาตอม	๑๓	ถนนดิน	๓,๐๐๐	
๑๖	ซอยหลวงแพน	๑๓	ถนนดิน	๒๓๐	
๑๗	ซอยธราพร	๑๓	ถนนดิน	๗๐๐	

๕.๒ การไฟฟ้า

ทุกหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้ประมาณร้อยละ ๙๐ ยกเว้นพื้นที่ทางการเกษตรบางแห่งยังไม่มีไฟฟ้า ขยายไปถึงมีครัวเรือนที่ใช้พลังงานไฟฟ้าโซล่าเซลล์ ประมาณร้อยละ ๒

๕.๓ การประปา

ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๒๖ แห่ง

หมู่ที่ / ชื่อหมู่บ้าน	ชนิดประปา	ครัวเรือนที่มี น้ำประปาใช้	ร้อยละของผู้ มีน้ำประปา ใช้	จำนวน ประปา (แห่ง)	หมายเหตุ
หมู่ ๑ บ้านควนสามัคคี	ฝิวดิน/บาดาล	๙๒๕	๑๗	๒	
หมู่ ๒ บ้านควนคีรีวงศ์	ฝิวดิน	๒๗๐	๕	๒	
หมู่ ๓ บ้านปลายควน	ฝิวดิน	๒๙๙	๕.๕	๑	
หมู่ ๔ บ้านบางดี	ฝิวดิน	๔๕	๐.๘	๑	
หมู่ ๕ บ้านคลองโร	บาดาล	๒๙๘	๕.๕	๑	
หมู่ ๖ บ้านพรหมรังสิต	ฝิวดิน/บาดาล	๒๖๐	๔.๘	๔	
หมู่ ๗ บ้านสองพี่น้อง	บาดาล	๑๐๐	๑.๘	๑	ใช้ไม่ได้
หมู่ ๘ บ้านควนกลางสาด	บาดาล	๒๒๗	๔.๒	๔	
หมู่ ๙ บ้านคลองศิลา	บาดาล	๔๓๕	๘.๑	๓	
หมู่ ๑๐ บ้านไร่ยาว	บาดาล	๑๔๔	๒.๖	๑	
หมู่ ๑๑ บ้านห้วยลึก	บาดาล	๑๙๐	๓.๕	๑	ใช้ไม่ได้
หมู่ ๑๒ บ้านสมบูรณ์ประชา สรรค์	บาดาล	๒๑๐	๓.๙	๒	
หมู่ ๑๓ บ้านบกหูน	บาดาล	๒๔๘	๔.๖	๕	
รวม		๕,๓๖๑	๖๗.๓	๒๗	

๕.๔ โทรศัพท์

สถานีโทรคมนาคม (ชุมสายโทรศัพท์ ๕๐๐ เลขหมาย) ๑ แห่ง

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ไม่มี

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

อาชีพโดยส่วนใหญ่ของราษฎรตำบลพ่วงพรมคร ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมทำสวนยางพาราและปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้ เป็นต้น

๑. สวนยางพาราประมาณ	๖๘,๘๗๐	ไร่
๒. สวนปาล์มน้ำมันประมาณ	๙,๔๔๓	ไร่
๓. สวนเงาะประมาณ	๙๖	ไร่
๔. สวนมังคุดประมาณ	๘๗	ไร่
๕. สวนทุเรียนประมาณ	๑๗๒	ไร่
๖. สวนลองกองประมาณ	๗๒	ไร่

๖.๒ การประมง

การประมงเป็นการประมงน้ำจืด โดยตำบลพ่วงพรมคร มีแม่น้ำตาปีไหลผ่าน ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๕ บ้านคลองโร

๖.๓ การปศุสัตว์

- เลี้ยงโค	- เลี้ยงแพะ
- เลี้ยงหมู	- เลี้ยงม้า
- เลี้ยงไก่	- เลี้ยงเป็ด

๖.๔ การบริการ

- สถานีขนส่ง ๒ แห่ง (ท่ารถ ๒ แห่ง)
- ร้านอาหาร ๒๖ แห่ง

ตู้กดเงินสด (ATM) ๕ แห่ง

๑. ธนาคารกรุงไทย
๒. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (กส.)
๓. ธนาคารออมสิน
๔. ธนาคารกสิกรไทย
๕. ธนาคารกรุงเทพ

๖.๕ การท่องเที่ยว

- บ่อถ้ำหินศิลา ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๒ บ้านควนคีรีวงศ์ ตำบลพ่วงพรมคร อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- บ่อน้ำร้อน ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๗ บ้านสองพี่น้อง ตำบลพ่วงพรมคร อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- หนองน้ำบางดี ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๔ บ้านบางดี ตำบลพ่วงพรมคร อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

แม่น้ำตาปี ในพื้นที่ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๖ ตำบลพ่วงพรมคร อำเภอกะเนียงจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๖.๖ อุตสาหกรรม

มีอุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่น โรงรมยาง การเผาถ่าน การแปรรูปไม้ การผลิตน้ำดื่ม

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

ปั้มน้ำมัน ๗ แห่ง

๑. เอ็มพีโตเลียม หมู่ ๑	๔. ปั้มนงลักษณ์ปิโตรเลียม หมู่ ๑
๒. รัตนาออยล์ หมู่ ๑	๕. ปั้มน้ำมันปรียา หมู่ ๒
๓. หนูแก้วออยล์ หมู่ ๑	๖. ปั้มน้ำมันไรรยาว หมู่ ๑๐
๗. ปุณยวิทย์ออยล์ หมู่ ๑	

สหกรณ์ ๒ แห่ง

๑. สหกรณ์กองทุนสวนยางสองพี่น้องคลองศิลาจำกัด
๒. สหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรมครจำกัด

ธนาคาร ๑ แห่ง คือ

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธกส.)

กลุ่มอาชีพ

- กลุ่มผสมปุ๋ย	- กลุ่มเพาะเห็ดฟาง
- กลุ่มเลี้ยงแพะ	- กลุ่มผลิตเครื่องแกง
- กลุ่มเลี้ยงจิ้งหรีด	- กลุ่มเลี้ยงดัวง
- กลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร	- กลุ่มเลี้ยงไก่พันธุ์ไข่
- กลุ่มเลี้ยงผึ้ง	- กลุ่มปลูกข้าว

๖.๘ แรงงาน

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร ส่วนใหญ่ทำอาชีพเกษตรกรรม คือ สวนยาง สวนปาล์ม และสวนผลไม้เป็นบางส่วนรวมถึงการทำประมงน้ำจืด อาชีพรับจ้างทั่วไป

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๘
  - ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๒
- วัดจำนวน ๑ แห่ง

วัดควนสามัคคี

สำนักสงฆ์ จำนวน ๓ แห่ง

๑. สำนักสงฆ์บ้านพรหมรังสิต
๒. สำนักสงฆ์บ้านบ่อถ่านศิลา
๓. สำนักสงฆ์บ้านควนสุข

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่	ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสารทเดือนสิบ	ประมาณเดือน ตุลาคม
- ประเพณีงานปากปีปากเดือน	ประมาณเดือน เมษายน พฤษภาคม
- ประเพณีวันสงกรานต์	ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีลอยกระทง	ประมาณเดือน พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา-ออกพรรษา	ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม

พฤศจิกายน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการถนอมอาหาร เช่น การย่างปลาของชุมชนหมู่ที่ ๕ บ้านคลองโร วิธีการจับปลาธรรมชาติ การจักสาน รำมโนราห์ การแพทย์แผนโบราณ และกลองยาว

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๙๐ % พูดภาษาใต้

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ปลาแห้ง ปลาย่าง	- ไตปลา กะปิปลา
- เครื่องจักสาน	

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบจากแม่น้ำตาปี ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้

๘.๒ ป่าไม้ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีป่าไม้อยู่ส่วนน้อย

๘.๓ ภูเขา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีภูเขาอยู่ส่วนน้อย

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ

๙. อื่น ๆ

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

๑. หมู่ที่ ๑ บ้านควนสามัคคี

หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านควนสามัคคี หมู่ที่ ๑ ตำบลพ่วงพรมคร อปต.พ่วงพรมคร อำเภอกะเนียงซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนประชากรทั้งหมด ๑,๙๑๕ คน ชาย ๙๕๙ คน หญิง ๙๕๖ คน ครั้วเรือนทั้งหมด ๑,๐๓๔ ครั้วเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๓,๐๐๐ ไร่

๒. หมู่ที่ ๒ บ้านควนคีรีวงค์

หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านควนคีรีวงค์ หมู่ที่ ๒ ตำบลพ่วงพรมคร อปต.พ่วงพรมคร อำเภอกะเนียงซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนประชากรทั้งหมด ๑,๒๖๓ คน ชาย ๖๓๐ คน หญิง ๖๓๓ คน ครั้วเรือนทั้งหมด ๔๔๙ ครั้วเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๖,๐๐๐ ไร่

๓. หมู่ที่ ๓ บ้านปลายควน

หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านปลายควน หมู่ที่ ๓ ตำบลพ่วงพรมคร อปต.พ่วงพรมคร อำเภอกะเนียงซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนประชากรทั้งหมด ๙๗๘ คน ชาย ๕๖๕ คน หญิง ๔๑๓ คน ครั้วเรือนทั้งหมด ๓๓๔ ครั้วเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๖,๐๐๐ ไร่

๔. หมู่ที่ ๔ บ้านบางดี

หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านบางดี หมู่ที่ ๔ ตำบลพ่วงพรมคร อปต.พ่วงพรมคร อำเภอกะเนียงซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนประชากรทั้งหมด ๗๒๔ คน ชาย ๓๗๕ คน หญิง ๓๔๙ คน ครั้วเรือนทั้งหมด ๒๘๗ ครั้วเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๕,๕๐๐ ไร่

๕. หมู่ที่ ๕ บ้านคลองโร

หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านคลองโร หมู่ที่ ๕ ตำบลพ่วงพรมคร อปต.พ่วงพรมคร อำเภอกะเนียงซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนประชากรทั้งหมด ๗๐๙ คน ชาย ๓๙๑ คน หญิง ๓๑๘ คน ครั้วเรือนทั้งหมด ๓๑๘ ครั้วเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๔,๐๐๐ ไร่

๖. หมู่ที่ ๖ บ้านพรหมรังสิต

หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านพรหมรังสิต หมู่ที่ ๖ ตำบลพ่วงพรมคร อปต.พ่วงพรมคร อำเภอกะเนียงซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนประชากรทั้งหมด ๘๑๒ คน ชาย ๔๐๘ คน หญิง ๔๐๔ คน ครั้วเรือนทั้งหมด ๓๐๒ ครั้วเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๓,๐๐๐ ไร่

๗. หมู่ที่ ๗ บ้านสองพี่น้อง

หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านสองพี่น้อง หมู่ที่ ๗ ตำบลพ่วงพรมคร อปต.พ่วงพรมคร อำเภอกะเนียงซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนประชากรทั้งหมด ๕๖๖ คน ชาย ๒๗๕ คน หญิง ๒๙๑ คน ครั้วเรือนทั้งหมด ๑๙๘ ครั้วเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๔,๒๐๐ ไร่

๘. หมู่ที่ ๘ บ้านควนกลางสาด

หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านควนกลางสาด หมู่ที่ ๘ ตำบลพ่วงพรมคร อปต.พ่วงพรมคร อำเภอกะเนียงซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนประชากรทั้งหมด ๕๘๓ คน ชาย ๒๙๘ คน หญิง ๒๘๕ คน ครั้วเรือนทั้งหมด ๒๔๗ ครั้วเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๓,๐๐๐ ไร่

๙. หมู่ที่ ๙ บ้านสีแยกคลองศิลา

หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านสีแยกคลองศิลา หมู่ที่ ๙ ตำบลพ่วงพรมคร อปต.พ่วงพรมคร อำเภอกะเนียง
ชา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนประชากรทั้งหมด ๑,๑๔๘ คน ชาย ๖๐๒ คน หญิง ๕๔๖ คน ครั้วเรือน
ทั้งหมด ๔๘๐ ครั้วเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๖,๒๐๐ ไร่

๑๐. หมู่ที่ ๑๐ บ้านไร่ยาว

หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านไร่ยาว หมู่ที่ ๑๐ ตำบลพ่วงพรมคร อปต.พ่วงพรมคร อำเภอกะเนียง
ชา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนประชากรทั้งหมด ๙๗๙ คน ชาย ๔๗๓ คน หญิง ๕๐๖ คน ครั้วเรือน
ทั้งหมด ๔๓๙ ครั้วเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๖,๕๐๐ ไร่

๑๑. หมู่ที่ ๑๑ บ้านห้วยลึก

หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านห้วยลึก หมู่ที่ ๑๑ ตำบลพ่วงพรมคร อปต.พ่วงพรมคร อำเภอกะเนียง
ชา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนประชากรทั้งหมด ๘๔๒ คน ชาย ๓๘๑ คน หญิง ๔๖๑ คน ครั้วเรือน
ทั้งหมด ๒๕๖ ครั้วเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๔,๕๖๐ ไร่

๑๒. หมู่ที่ ๑๒ บ้านสมบูรณ์ประชาสรรค์

หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านสมบูรณ์ประชาสรรค์ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลพ่วงพรมคร อปต.พ่วงพรมคร
อำเภอกะเนียงชา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนประชากรทั้งหมด ๗๖๑ คน ชาย ๓๔๗ คน หญิง ๔๑๔ คน
ครั้วเรือนทั้งหมด ๒๗๘ ครั้วเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๕,๕๐๐ ไร่

๑๓. หมู่ที่ ๑๓ บ้านบกหูน

หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านบกหูน หมู่ที่ ๑๓ ตำบลพ่วงพรมคร อปต.พ่วงพรมคร อำเภอกะเนียง
ชา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนประชากรทั้งหมด ๗๖๗ คน ชาย ๔๐๐ คน หญิง ๓๖๗ คน ครั้วเรือน
ทั้งหมด ๒๘๒ ครั้วเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๔,๐๐๐ ไร่

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

๑. หมู่ที่ ๑ บ้านควนสามัคคี

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขต ชลประทาน	ครั้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน	ครั้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำ สวน	สวน.....ยางพารา	...๑๐๒ ครั้วเรือน	.....๒๗๔ กก./ไร่	.....๗,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๑๒,๑๔๓ บาท/ไร่

		.....๑,๕๕๑ ไร่			
	สวน ปาล์ม น้ำมัน	.....๓ คร้วเรือน .....๓๔ ไร่	.....๑,๕๕๐ กก./ไร่	.....๕,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๖,๑๘๕ บาท/ไร่
	สวน.....	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มัน สำปะหลัง	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่

๒. หมู่ที่ ๒ บ้านควนคีรีวงค์

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขต ชลประทาน	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำ สวน	สวน.....ยางพารา	...๒๑๗ คร้วเรือน ...๔,๑๐๑ ไร่	...๒๗๔ กก./ไร่	...๗,๐๐๐ บาท/ไร่	...๑๒,๑๔๓ บาท/ไร่
	สวน...ปาล์มน้ำมัน	.....๘ คร้วเรือน ...๑๔๑ ไร่	...๑,๕๙๐ กก./ไร่	...๕,๐๐๐ บาท/ไร่	...๖,๑๘๕ บาท/ไร่
	สวน...ทุเรียน	.....๒ คร้วเรือน .....๖ ไร่	...๘๔๓ กก./ไร่	...๑๖,๘๖๕ บาท/ไร่	...๓๕,๔๐๖ บาท/ไร่
	สวน.....มังคุด	...๑ คร้วเรือน ...๑ ไร่	...๓๕๐ กก./ไร่	...๒,๒๖๘ บาท/ไร่	...๕,๘๙๐ บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มัน สำปะหลัง	คร้วเรือน	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ ไร่

		.....ไร่			
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☒ อื่นๆ โปรดระบุ .....สวนเงาะ	.....๑ คร้วเรือน .....๑ ไร่	.....๓๙๕ กก./ไร่	.....๒,๐๐๒ บาท/ไร่	.....๖,๓๒๐ บาท/ไร่

๓. หมู่ที่ ๓ บ้านปลายควน

ประเภทของการทำการเกษตร	จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)	
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....ยางพารา	.....๒๐๘ คร้วเรือน .....๓,๙๘๗ ไร่	.....๒๗๔ กก./ไร่	.....๗,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๑๒,๑๔๓ บาท/ไร่
	สวน.....ปาล์มน้ำมัน	.....๑๒ คร้วเรือน .....๓๗๒ ไร่	.....๑,๕๙๐ กก./ไร่	.....๕,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๖,๑๘๕ บาท/ไร่
	สวน.....	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	คร้วเรือน ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่

๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มัน สำหรับหลัง	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	บาทไร่	บาท/ไร่

๔. หมู่ที่ ๔ บ้านบางดี

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขต ชลประทาน	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำ สวน	สวน.....ยางพารา	...๑๒๓ คร้วเรือน ...๒,๓๕๕ ไร่	.....๒๗๔ กก./ไร่	.....๗,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๑๒,๑๔๓ บาท/ไร่
	สวน ปาล์มน้ำมัน	.....๕๖ คร้วเรือน ...๑,๗๙๕ ไร่	.....๑,๕๙๐ กก./ไร่	.....๕,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๖,๑๘๕ บาท/ไร่

	สวน...ทุเรียน	.....๒ ครัวเรือน	.....๓๔๓ กก./ไร่	.....๑๖,๘๖๕ บาท/ไร่	.....๓๕,๔๐๖ บาท/ไร่
	สวน.....เงาะ	.....๑ ครัวเรือน	.....๓๙๕ กก./ไร่	.....๒,๐๐๒ บาท/ไร่	.....๖,๓๒๐ บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มัน สำหรับหลัง	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่

๕. หมู่ที่ ๕ บ้านคลองโร

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขต ชลประทาน	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่

๒.๒) ทำสวน	สวน...ยางพารา	...๔๗ คร้วเรือน ...๕๑๒ ไร่	...๒๗๔ กก./ไร่	...๗,๐๐๐ บาท/ไร่	...๑๒,๑๔๓ บาท/ไร่
	สวน...ปาล์มน้ำมัน	...๗๓ คร้วเรือน ...๑,๗๗๙ ไร่	...๑,๕๙๐ กก./ไร่	...๕,๐๐๐ บาท/ไร่	...๖,๑๘๕ บาท/ไร่
	สวน...มังคุด	...๒ คร้วเรือน ...๕ ไร่	...๓๕๐ กก./ไร่	...๒,๒๖๙ บาท/ไร่	...๕,๘๙๐ บาท/ไร่
	สวน.....ลองกอง	...๑ คร้วเรือน ...๑ ไร่	...๓๔๓ กก./ไร่	...๓,๕๕๙ บาท/ไร่	...๗,๘๕๘ บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มัน สำหรับ	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่

๖. หมู่ที่ ๖ บ้านพรหมรังสิต

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขต ชลประทาน	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำ สวน	สวน.....ยางพารา	.....๙๓ ครัวเรือน .....๑,๒๖๔ ไร่	.....๒๗๔ กก./ไร่	.....๗,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๑๒,๑๔๓ บาท/ไร่
	สวน.....ปาล์มน้ำมัน	.....๒๗ ครัวเรือน .....๕๒๑.....ไร่	.....๑,๕๙๐ กก./ไร่	.....๕,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๖,๑๘๕ บาท/ไร่
	สวน.....ทุเรียน	.....๑ ครัวเรือน .....๕ ไร่	.....๘๔๓ กก./ไร่	.....๑๖,๘๖๕ บาท/ไร่	.....๓๕,๔๐๖ บาท/ไร่
	สวน	ครัวเรือน ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มัน สำปะหลัง	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ ไร่

	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คริวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คริวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	บาทไร่	บาท/ไร่

๗. หมู่ที่ ๗ บ้านสองพี่น้อง

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขต ชลประทาน	คริวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน	คริวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำ สวน	สวน...ยางพารา	...๑๕๑ คริวเรือน ...๒,๔๘๔ ไร่	...๒๗๔ กก./ไร่	...๗,๐๐๐ บาท/ไร่	...๑๒,๑๔๓ บาท/ไร่
	สวน...ปาล์มน้ำมัน	...๑๘ คริวเรือน ...๒๖๗...ไร่	...๑,๕๙๐ กก./ไร่	...๕,๐๐๐ บาท/ไร่	...๖,๑๘๕ บาท/ไร่
	สวน...ทุเรียน	...๑ คริวเรือน ...๒ ไร่	...๘๔๓ กก./ไร่	...๑๖,๘๖๕ บาท/ไร่	...๓๕,๔๐๖ บาท/ไร่
	สวน	คริวเรือน ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คริวเรือน	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ ไร่

		.....ไร่			
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มัน สำหรับหลัง	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	บาทไร่	บาท/ไร่

๘. หมู่ที่ ๘ บ้านควนกลางสาด

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขต ชลประทาน	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำ สวน	สวน.....ยางพารา	.....๒๕ คร้วเรือน .....๒๖๗ ไร่	.....๒๗๔ กก./ไร่	.....๗,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๑๒,๑๔๓ บาท/ไร่
	สวน.....ปาล์มน้ำมัน	.....๘ คร้วเรือน .....๑๑๑.....ไร่	.....๑,๕๙๐ กก./ไร่	.....๕,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๖,๑๘๕ บาท/ไร่
	สวน.....ลองกอง	.....๑ คร้วเรือน ๓	.....๓๔๓ กก./ไร่	.....๓,๕๕๙ บาท/ไร่	.....๗,๘๕๘ บาท/ไร่

		ไร่			
	สวน	ครัวเรือน	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือน	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มัน สำปะหลัง	ครัวเรือน	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	ครัวเรือน	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	ครัวเรือน	.....กก./ ไร่	บาทไร่	บาท/ไร่

๙. หมู่ที่ ๙ บ้านสี่แยกคลองศิลา

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขต ชลประทาน	ครัวเรือน	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน	ครัวเรือน	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำ สวน	สวน.....ยางพารา	...๑๙๔ ครัวเรือน ...๓,๓๔๖	.....๒๗๔ กก./ไร่	.....๗,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๑๒,๑๔๓ บาท/ไร่

		ไร่			
	สวน ปาล์ม น้ำมัน	.....๔ คร้วเรือน .....๒๘ ไร่	.....๑,๕๙๐ กก./ไร่	.....๕,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๖,๑๘๕ บาท/ไร่
	สวน...ทุเรียน	.....๑ คร้วเรือน .....๔ ไร่	.....๘๔๓ กก./ไร่	.....๑๖,๘๖๕ บาท/ไร่	.....๓๕,๔๐๖ บาท/ไร่
	สวน	คร้วเรือน ไร่	..... กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้วเรือน .....ไร่	..... กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้วเรือน .....ไร่	..... กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มัน สำปะหลัง	คร้วเรือน .....ไร่	..... กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คร้วเรือน .....ไร่	..... กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คร้วเรือน .....ไร่	..... กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่

๑๐. หมู่ที่ ๑๐ บ้านไร่ยาว

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขต ชลประทาน	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำ สวน	สวน...ยางพารา	...๒๒๘ คร้วเรือน .....๔,๕๒๕ ไร่	.....๒๗๔ กก./ไร่	.....๗,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๑๒,๑๔๓ บาท/ไร่
	สวน...ปาล์มน้ำมัน	.....๗ คร้วเรือน .....๑๒๔ ไร่	.....๑,๕๙๐ กก./ไร่	.....๕,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๖,๑๘๕ บาท/ไร่
	สวน...มังคุด	.....๓ คร้วเรือน .....๔ ไร่	.....๓๕๐ กก./ไร่	.....๒,๒๖๙ บาท/ไร่	.....๕,๘๙๐ บาท/ไร่
	สวน.....ลองกอง	.....๓ คร้วเรือน .....๔.....ไร่	.....๓๔๓ กก./ไร่	.....๓,๕๕๙ บาท/ไร่	.....๗,๘๕๘ บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มัน สำปะหลัง	คร้วเรือน	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ ไร่

		.....ไร่			
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร่าวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร่าวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	บาทไร่	บาท/ไร่

๑๑. หมู่ที่ ๑๑ บ้านห้วยลึก

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร่าวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	คร่าวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....ยางพารา	...๑๕๕ คร่าวเรือน .....๒,๘๕๔ ไร่	.....๒๗๔ กก./ไร่	.....๗,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๑๒,๑๔๓ บาท/ไร่
	สวน.....ปาล์มน้ำมัน	.....๒๒ คร่าวเรือน .....๒๗๐.....ไร่	.....๑,๕๙๐ กก./ไร่	.....๕,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๖,๑๘๕ บาท/ไร่
	สวน.....มังคุด	.....๒ คร่าวเรือน .....๓ ไร่	.....๓๕๐ กก./ไร่	.....๒,๒๖๙ บาท/ไร่	.....๕,๘๙๐ บาท/ไร่
	สวน.....ทุเรียน	.....๑ คร่าวเรือน .....๒.....ไร่	.....๘๔๓ กก./ไร่	.....๑๖,๘๖๕ บาท/ไร่	.....๓๕,๔๐๖ บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร่าวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ ไร่

	☐ ไร่ข้าวโพด	คริวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มัน สำหรับหลัง	คริวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คริวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ .....สวนเงาะ	.....๑ คริวเรือน .....๑ ไร่	.....๓๙๕ กก./ไร่	.....๒,๐๐๒ บาท/ไร่	.....๖,๓๒๐ บาท/ไร่
	.....สวนลองกอง	.....๕ คริวเรือน .....๑๓ ไร่	๓๔๓.....กก./ ไร่	.....๓,๕๕๙ บาท/ไร่	.....๗,๘๕๘ บาท/ไร่

๒๒. หมู่ที่ ๑๒ บ้านสมบูรณ์ประชาสรรค์

ประเภทของการทำการเกษตร	จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)	
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขต ชลประทาน	คริวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน	คริวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำ สวน	สวน.....ยางพารา	.....๒๕๕ คริวเรือน .....๔,๐๔๓ ไร่	.....๒๗๔ กก./ไร่	.....๗,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๑๒,๑๔๓ บาท/ไร่
	สวน.....ปาล์มน้ำมัน	.....๘ คริวเรือน .....๒๐๑.....ไร่	.....๑,๕๙๐ กก./ไร่	.....๕,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๖,๑๘๕ บาท/ไร่

	สวน...ลองกอง	....๒ คร้วเรือน .....๗ ไร่	.....๓๔๓ กก./ไร่	.....๓,๕๕๙ บาท/ไร่	.....๗,๘๕๘ บาท/ไร่
	สวน...ทุเรียน	....๑ คร้วเรือน .....๔.....ไร่	.....๘๔๓ กก./ไร่	.....๑๖,๘๖๕ บาท/ไร่	.....๓๕,๔๐๖ บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มัน สำปะหลัง	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่

๑๓. หมู่ที่ ๑๓ บ้านบกหัน

ประเภทของการทำการเกษตร	จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)	
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขต ชลประทาน	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทาน	คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำ	สวน...ยางพารา	...๑๓๒	...๒๗๔	...๗,๐๐๐	...๑๒,๑๔๓

สวน		ครัวเรือน .....๒,๔๕๐ ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน ปาล์มน้ำมัน	.....๙ ครัวเรือน .....๘๓ ไร่	.....๑,๕๙๐ กก./ไร่	.....๕,๐๐๐ บาท/ไร่	.....๖,๑๘๕ บาท/ไร่
	สวน.....ลองกอง	.....๑ ครัวเรือน .....๐.๕ ไร่	.....๓๔๓ กก./ไร่	.....๓,๕๕๙ บาท/ไร่	.....๗,๘๕๘ บาท/ไร่
	สวน.....ทุเรียน	.....๑ ครัวเรือน .....๘ ไร่	.....๘๔๓ กก./ไร่	.....๑๖,๘๖๕ บาท/ไร่	.....๓๕,๔๐๖ บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มัน สำปะหลัง	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ ไร่
	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ ไร่	.....บาท/ ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ	ครัวเรือน .....ไร่	กก./ไร่	.....บาท/ไร่	บาท/ไร่

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

๑. หมู่ที่ ๑ บ้านควนสามัคคี

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	
☐ ๓. คลอง						
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง						
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☒ ๔. สระ			✓		✓	
☐ ๕. คลอง ชลประทาน						
☒ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑ ระบบประปา หมู่บ้าน ๖.๒)		✓		✓		

๖.๓)						
------------	--	--	--	--	--	--

๒. หมู่ที่ ๒ บ้านควนคีรีวงค์

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	
☐ ๓. คลอง						
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง			✓		✓	
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) บ่อถ่านหิน ศิลา ๖.๒) ..... ๖.๓)			✓		✓	
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☒ ๔. สระ			✓		✓	
☐ ๕. คลอง ชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด						

ระบุ) ๖.๑) ระบบประปา หมู่บ้าน ๖.๒) ๖.๓)		✓			✓	
--	--	---	--	--	---	--

๓. หมู่ที่ ๓ บ้านปลายควน

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงๆ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงๆ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	
☐ ๓. คลอง						
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง						
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☒ ๒. อ่างเก็บน้ำ		✓			✓	
☒ ๓. ฝาย			✓		✓	
☒ ๔. สระ			✓		✓	
☐ ๕. คลอง ชลประทาน						

☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ระบบประปาหมู่บ้าน ๖.๒) ..... ๖.๓)		✓		✓		
---	--	---	--	---	--	--

๔. หมู่ที่ ๔ บ้านบางดี

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	
☒ ๓. คลอง		✓		✓		
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง		✓			✓	
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						

☒ ๓. ฝาย		✓		✓		
☐ ๔. สระ						
☐ ๕. คลอง ชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ระบบประปา หมู่บ้าน ๖.๒) ..... ๖.๓)		✓		✓		

๕. หมู่ที่ ๕ บ้านคลองโร

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☒ ๑. แม่น้ำ		✓			✓	
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร		✓			✓	
☒ ๓. คลอง		✓			✓	
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง		✓			✓	
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						

☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☒ ๔. สระ			✓		✓	
☒ ๕. คลอง ชลประทาน			✓		✓	
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ระบบประปา หมู่บ้าน ๖.๒) ..... ๖.๓)			✓		✓	

๖. หมู่ที่ ๖ บ้านพรหมรังสิต

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	
☐ ๓. คลอง						
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง						
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						

☐ ๑. แก้มลิง						
☒ ๒. อ่างเก็บน้ำ			✓		✓	
☐ ๓. ฝาย						
☒ ๔. สระ			✓		✓	
☒ ๕. คลอง ชลประทาน		✓			✓	
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ระบบประปา หมู่บ้าน ๖.๒) ..... ๖.๓)		✓			✓	

๗. หมู่ที่ ๗ บ้านสองพี่น้อง

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	
☒ ๓. คลอง		✓		✓		
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง						
☐ ๕. น้ำตก						
☒ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) บ่อน้ำร้อน ๖.๒) ..... ๖.๓)			✓		✓	

๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☒ ๓. ฝาย			✓		✓	
☒ ๔. สระ			✓		✓	
☐ ๕. คลอง ชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓)						

๘. หมู่ที่ ๘ บ้านควนกลางสาด

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงฯ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	
☐ ๓. คลอง						
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง			✓		✓	
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ)						

๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☒ ๓. ฝาย			✓		✓	
☐ ๔. สระ						
☐ ๕. คลอง ชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ระบบประปา หมู่บ้าน ๖.๒)		✓		✓		
๖.๓)						

๙. หมู่ที่ ๙ บ้านสี่แยกคลองศิลา

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบไปรตระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงฯ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	
☒ ๓. คลอง			✓		✓	
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง						
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด						

ระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☒ ๓. ฝาย			✓		✓	
☒ ๔. สระ			✓		✓	
☐ ๕. คลอง ชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ระบบประปา หมู่บ้าน ๖.๒) ..... ๖.๓)			✓		✓	

๑๐. หมู่ที่ ๑๐ บ้านไร่ยาว

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงๆ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	
☐ ๓. คลอง						
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง						
☐ ๕. น้ำตก						

☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☒ ๔. สระ			✓		✓	
☐ ๕. คลองชลประทาน						
☒ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ระบบประปาหมู่บ้าน ๖.๒) ..... ๖.๓)			✓		✓	

๑๑. หมู่ที่ ๑๑ บ้านห้วยลึก

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	
☒ ๓. คลอง			✓		✓	
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง						

☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☒ ๓. ฝาย			✓		✓	
☒ ๔. สระ			✓		✓	
☐ ๕. คลองชลประทาน						
☒ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ระบบประปาหมู่บ้าน ๖.๒) ..... ๖.๓)			✓		✓	

๑๒. หมู่ที่ ๑๒ บ้านสมบูรณ์ประชาสรรค์

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	
☒ ๓. คลอง			✓		✓	

☐ ๔. หนองน้ำ/บึง						
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☐ ๔. สระ						
☐ ๕. คลองชลประทาน						
☒ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ระบบประปาหมู่บ้าน ๖.๒) ..... ๖.๓)			✓		✓	

๑๓. หมู่ที่ ๑๓ บ้านบกหัน

แหล่งน้ำทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำทางการเกษตร	ลำดับความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	

☒ ๓. คลอง			✓		✓	
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง						
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☐ ๔. สระ						
☐ ๕. คลองชลประทาน						
☒ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ระบบประปาหมู่บ้าน ๖.๒) ..... ๖.๓)		✓		✓		

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

๑. หมู่ที่ ๑ บ้านควนสามัคคี

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	
๑. บ่อบาดาลสาธารณะ			✓		✓	
๒. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ						
๓. ประปาหมู่บ้าน (อปท.)		✓		✓		
๔. ระบบประปา (ภูมิภาค)	✓					
๕. แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	

๖. อื่นๆ ระบุ						
๖.๑						
๖.๒						

๒. หมู่ที่ ๒ บ้านควนคีรีวงค์

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	
๑. บ่อบาดาลสาธารณะ			✓		✓	
๒. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ			✓		✓	
๓. ประปาหมู่บ้าน (อปท.)		✓			✓	
๔. ระบบประปา (ภูมิภาค)	✓					
๕. แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	
๖. อื่นๆ ระบุ						
๖.๑						
๖.๒						

๓. หมู่ที่ ๓ บ้านปลายควน

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	
๑. บ่อบาดาลสาธารณะ						
๒. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ			✓		✓	
๓. ประปาหมู่บ้าน (อปท.)		✓		✓		
๔. ระบบประปา (ภูมิภาค)	✓					
๕. แหล่งน้ำธรรมชาติ		✓			✓	
๖. อื่นๆ ระบุ						
๖.๑						
๖.๒						

๔. หมู่ที่ ๔ บ้านบางดี

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
๑. บ่อบาดาลสาธารณะ			✓		✓	
๒. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ			✓		✓	
๓. ประปาหมู่บ้าน (อปท.)		✓		✓		
๔. ระบบประปา (ภูมิภาค)	✓					
๕. แหล่งน้ำธรรมชาติ		✓			✓	
๖. อื่นๆ ระบุ						
๖.๑ บ่อน้ำตื้นส่วนบุคคล			✓		✓	
๖.๒						

๕. หมู่ที่ ๕ บ้านคลองโร

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
๑. บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๒. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๓. ประปาหมู่บ้าน (อปท.)			✓		✓	
๔. ระบบประปา (ภูมิภาค)	✓					
๕. แหล่งน้ำธรรมชาติ		✓			✓	
๖. อื่นๆ ระบุ						
๖.๑						
๖.๒						

๖. หมู่ที่ ๖ บ้านพรหมรังสิต

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
๑. บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๒. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๓. ประปาหมู่บ้าน (อปท.)		✓		✓		
๔. ระบบประปา (ภูมิภาค)	✓					
๕. แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓					
๖. อื่นๆ ระบุ						
๖.๑						
๖.๒						

๗. หมู่ที่ ๗ บ้านสองพี่น้อง

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
๑. บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๒. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๓. ประปาหมู่บ้าน (อปท.)			✓		✓	
๔. ระบบประปา (ภูมิภาค)	✓					
๕. แหล่งน้ำธรรมชาติ		✓		✓		
๖. อื่นๆ ระบุ						
๖.๑						
๖.๒						

๘. หมู่ที่ ๘ บ้านควนกลางสาด

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงๆ
๑. บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๒. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๓. ประปาหมู่บ้าน (อปท.)		✓		✓		
๔. ระบบประปา (ภูมิภาค)	✓					
๕. แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	
๖. อื่นๆ ระบุ						
๖.๑						
๖.๒						

๙). หมู่ที่ ๙ บ้านสี่แยกคลองศิลา

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงๆ
๑. บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๒. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ			✓		✓	
๓. ประปาหมู่บ้าน (อปท.)			✓		✓	
๔. ระบบประปา (ภูมิภาค)	✓					
๕. แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	
๖. อื่นๆ ระบุ						

๑๐). หมู่ที่ ๑๐ บ้านไร่ยาว

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงๆ
๑. บ่อบาดาลสาธารณะ			✓		✓	
๒. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ			✓		✓	
๓. ประปาหมู่บ้าน (อปท.)			✓		✓	
๔. ระบบประปา (ภูมิภาค)	✓					
๕. แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓					
๖. อื่นๆ ระบุ						

๑๑). หมู่ที่ ๑๑ บ้านห้วยลึก

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
๑. บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๒. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๓. ประปาหมู่บ้าน (อปท.)			✓		✓	
๔. ระบบประปา (ภูมิภาค)	✓					
๕. แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	
๖. อื่นๆ ระบุ						

๑๒). หมู่ที่ ๑๒ บ้านสมบุญราษฎร์

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
๑. บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๒. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๓. ประปาหมู่บ้าน (อปท.)			✓		✓	
๔. ระบบประปา (ภูมิภาค)	✓					
๕. แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	
๖. อื่นๆ ระบุ						

๑๓). หมู่ที่ ๑๓ บ้านบกหัน

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
๑. บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๒. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๓. ประปาหมู่บ้าน (อปท.)		✓			✓	
๔. ระบบประปา (ภูมิภาค)	✓					
๕. แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	
๖. อื่นๆ ระบุ						

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๘

ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๒

วัด จำนวน ๑ แห่ง

วัดควนสามัคคี

สำนักสงฆ์ จำนวน ๓ แห่ง

๑. สำนักสงฆ์บ้านพรหมรังสิต
๒. สำนักสงฆ์บ้านบ่อถ่านศิลา
๓. สำนักสงฆ์บ้านควนสุข

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่	ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสารทเดือนสิบ	ประมาณเดือน ตุลาคม
- ประเพณีงานปากปีปากเดือน	ประมาณเดือน เมษายน พฤษภาคม
- ประเพณีวันสงกรานต์	ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีลอยกระทง	ประมาณเดือน พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา-ออกพรรษา	ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม พฤศจิกายน

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการถนอมอาหาร เช่น การย่างปลาของชุมชนหมู่ที่ ๕ บ้านคลองโร วิธีการจับปลาธรรมชาติ การจักสาน รำมโนราห์ การแพทย์แผนโบราณ และกลองยาว

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๙๐ % พูดภาษาใต้

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ปลาแห้ง ปลาอย่าง	- ไตปลา กะปิปลา
- เครื่องจักสาน	

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบจากแม่น้ำตาปี ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้

๙.๒ ป่าไม้ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีป่าไม้อยู่ส่วนน้อย

๙.๓ ภูเขา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีภูเขาอยู่ส่วนน้อย

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศ ที่ไม่มีมลพิษ

๑๐. อื่นๆ

๑๐.๑ ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๓ คน

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	วุฒิการศึกษา	เบอร์โทรศัพท์
๑. นายพยุบ นุ่นชูคั่น	นายก อบต.	ม.ปลาย	๐๙๘ ๕๖๕ ๖๔๙๖
๒. นายกริชารม แมนเมือง	รองนายก	ปริญญาตรี	๐๘๑ ๘๙๔ ๙๔๖๘
๓. นายเชษฐ์ แสงเพชร	รองนายก	ปริญญาตรี	๐๘๗ ๒๘๓ ๖๐๓๕

สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร จำนวน ๒๕ คน

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	วุฒิการศึกษา	เบอร์โทรศัพท์
๑. นายเจริญ พูนवल	ประธานสภาฯ	ม.ปลาย	๐๖๔-๒๑๔๘๐๒๙
๒. นายนิกร ภู่อาย	รองประธานสภาฯ	ม.ปลาย	๐๙๘-๐๕๒๔๒๘๑
๓. นายมน โสณขวิญแก้ว	เลขาฯ	ม.ปลาย	๐๙๕-๐๓๒๒๒๒๘
๔. นายโชคชัย ชุมทอง	ส.อบต.หมู่ที่ ๑	ม.ปลาย	๐๘๑-๒๓๒๕๐๔๔
๕. นายเพลิน ทองรอด	ส.อบต.หมู่ที่ ๑	ม.ปลาย	๐๖๑-๒๓๒๖๙๗๑
๖. นายไวพจน์ คล้ายวิเศษ	ส.อบต.หมู่ที่ ๒	ประถมศึกษา	๐๘๙-๕๙๑๗๑๒๗
๗. นายเสริมศักดิ์ ด้วงเรือง	ส.อบต.หมู่ที่ ๒	ปริญญาตรี	๐๘๔-๘๕๐๘๕๗๑
๘. นายสมหมาย บัวจัน	ส.อบต.หมู่ที่ ๓	ประถมศึกษา	๐๙๙-๔๐๗๔๔๘๖
๙. นายสายชล คงวาริน	ส.อบต.หมู่ที่ ๔	ม.ปลาย	๐๘๗-๘๘๘๓๔๐๕
๑๐. นายทวี ปิชาติ	ส.อบต.หมู่ที่ ๔	ประถมศึกษา	๐๘๔-๗๔๔๕๘๙๓
๑๑. นายประดิษฐ์ กามูณี	ส.อบต.หมู่ที่ ๕	ม.ต้น	๐๘๑-๐๘๘๘๖๒๙
๑๒. นายศุภณัฐ คงรักษ์	ส.อบต.หมู่ที่ ๕	ปริญญาตรี	๐๘๑-๘๐๕๕๕๔๐
๑๓. นายพงษ์เทพ ไกรสิทธิ์	ส.อบต.หมู่ที่ ๖	ปริญญาตรี	๐๘๒-๘๐๙๘๒๕๓
๑๔. นายสาคร โกงเหลง	ส.อบต.หมู่ที่ ๖	ประถมศึกษา	๐๘๕-๗๙๘๕๗๐๒
๑๕. นายพรศักดิ์ ล่องโลก	ส.อบต.หมู่ที่ ๗	ม.ปลาย	๐๙๑-๘๒๑๓๔๔๓
๑๖. น.ส.วิลาวรรณ จันทบุลย์	ส.อบต.หมู่ที่ ๗	ม.ปลาย	๐๙๓-๖๔๗๒๕๑๖
๑๗. นายอรรถพล บุญปาน	ส.อบต.หมู่ที่ ๘	ปริญญาตรี	๐๖๒-๐๗๖๓๓๑๑
๑๘. นายวิทยา แมนเมือง	ส.อบต.หมู่ที่ ๙	ปริญญาตรี	๐๘๐-๐๖๘๗๖๐๒
๑๙. นายวัฒน์ ชูคง	ส.อบต.หมู่ที่ ๙	ประถมศึกษา	๐๙๒-๙๐๓๕๙๓๔
๒๐. นายโชคชัย พายุหะ	ส.อบต.หมู่ที่ ๑๑	ม.ปลาย	๐๙๑-๘๒๐๗๐๓๕
๒๑. นายสมคิด จันทบุลย์	ส.อบต.หมู่ที่ ๑๑	ประถมศึกษา	๐๘๕-๗๘๑๓๙๑๗
๒๒. นายวีระศักดิ์ ชูชาติ	ส.อบต.หมู่ที่ ๑๒	ปริญญาโท	๐๘๕-๖๗๔๑๔๐๑

๒๓. นายวิษณุ กำดัด	ส.อบต.หมู่ที่ ๑๒	ม.ปลาย	๐๖๕-๓๖๘๑๕๔๙
๒๔. นายโสพิศ ชูพักตร์	ส.อบต.หมู่ที่ ๑๓	ม.ต้น	๐๘๖-๒๗๘๙๑๔๓
๒๕. นายเอนก หลักชุม	ส.อบต.หมู่ที่ ๑๓	ประถมศึกษา	๐๙๘-๖๗๓๓๐๐๒

การปกครองท้องถิ่นโดย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หมู่ที่	เบอร์โทรศัพท์
นายเรวัตน์ แก้วประกอบ	ผู้ใหญ่บ้าน	๑	๐๘๑-๘๖๘๑๓๐๘
นายสุทิพงษ์ หวานแก้ว	กำนัน	๒	๐๘๑-๘๙๔๑๙๖๓
นายเทียนชัย สีที	ผู้ใหญ่บ้าน	๓	๐๘๗-๒๗๗๑๗๔๒
นายโสรัช จันทร์ทอง	ผู้ใหญ่บ้าน	๔	๐๘๑-๐๙๐๙๕๖๘
นายวัชระ วรดิถี	ผู้ใหญ่บ้าน	๕	๐๘๖-๒๗๐๙๙๙๘
นายสุทธิ ไชยกุล	ผู้ใหญ่บ้าน	๖	๐๘๑-๐๗๘๙๘๒๖
นายฉลอง พรหมศิลป์	ผู้ใหญ่บ้าน	๗	๐๘๗-๒๘๓๖๐๓๕
นายชาคริต เกิดกุล	ผู้ใหญ่บ้าน	๘	๐๘๗-๒๖๖๐๘๐๔
นายโผน ประสมรอด	ผู้ใหญ่บ้าน	๙	๐๘๑-๗๔๗๔๙๙๘
นายเดชา จันทร์พร้อย	ผู้ใหญ่บ้าน	๑๐	๐๘๘-๗๕๘๒๑๓๐
นายนรินทร์ศักดิ์ บุญสุข	ผู้ใหญ่บ้าน	๑๑	๐๘๙-๒๘๙๔๔๘๙
นายสุรกิจ รียาพันธ์	ผู้ใหญ่บ้าน	๑๒	๐๘๖-๒๗๑๔๒๑๑
นายไชยา วิเชียร	ผู้ใหญ่บ้าน	๑๓	๐๘๗-๘๘๔๓๐๒๗

บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ๓๔ คน

๑. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน
๒. รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๗ คน ได้แก่

๑. หัวหน้าสำนักปลัด อบต. ๑ คน
๒. นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ - คน
๓. นักพัฒนาชุมชนชำนาญการ ๑ คน
๔. นิติกรชำนาญการ ๑ คน
๕. นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ ๑ คน
๖. นักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชำนาญการ ๑ คน

๗. นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	คน
๘. เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	๑	คน
๙. เจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	-	คน

กองคลัง จำนวน ๓ คน ได้แก่

๑. ผู้อำนวยการกองคลัง	๑	คน
๒. นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ	๑	คน
๓. เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน	-	คน
๔. เจ้าพนักงานพัสดุปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	-	คน
๖. นักวิชาการพัสดุปฏิบัติการ	-	คน
๗. นักวิชาการจัดเก็บรายได้ปฏิบัติการ	๑	คน
๘. เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ชำนาญงาน	-	คน

กองช่าง จำนวน ๒ คน ได้แก่

๑. ผู้อำนวยการกองช่าง	๑	คน
๒. วิศวกรโยธาปฏิบัติการ/ชำนาญการ	-	คน
๓. นายช่างโยธาปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	-	คน
๔. นายช่างเขียนแบบปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	-	คน
๕. เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	๑	คน

กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน ๓ คน ได้แก่

๑. ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ	๑	คน
๒. ครู คศ. ๒	๑	คน
๓. นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	๑	คน

พนักงานจ้าง จำนวน ๑๗ คน

๑. ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	๑	คน
๒. ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้	๑	คน
๓. ผู้ช่วยเจ้าพนักงานสาธารณสุข	๑	คน
๔. พนักงานขับรถยนต์	๔	คน

๕. พนักงานขับเครื่องจักรกลขนาดหนัก	๑	คน
๖. คนงานทั่วไป	๑	คน
๗. คนงานประจำรถขยะ	๒	คน
๘. ยาม	๑	คน
๙. ผู้ช่วยนายช่างเขียนแบบ	๑	คน
๑๐. ผู้ช่วยนายช่างโยธา	๑	คน
๑๑. ผู้ช่วยช่างไฟฟ้า	๑	คน
๑๒. ผู้ดูแลเด็ก	๒	คน

ระดับการศึกษาของบุคลากร

๑. ประถมศึกษา	๒	คน
๒. มัธยมศึกษา / อาชีวศึกษา/ปวช.	๕	คน
๓. อนุปริญญา/ปวส.	๒	คน
๔. ปริญญาตรี	๒๑	คน
๕. ปริญญาโท	๔	คน

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ (ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓)

๑. ภาษีอากร	จำนวน ๒๑๙,๔๐๗.๓๓	บาท
๒. ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต	จำนวน ๙๗๒,๓๓๔.๘๕	บาท
๓. รายได้จากทรัพย์สิน	จำนวน ๒๑๔,๖๗๙.๕๙	บาท
๔. รายได้เบ็ดเตล็ด	จำนวน ๓๓๘,๘๐๐	บาท
๕. ภาษีจัดสรร	จำนวน ๒๑,๓๘๓,๔๗๒.๐๖	บาท
๖. เงินอุดหนุนทั่วไป	จำนวน ๒๖,๑๓๖,๒๘๕.๐๐	บาท
๖. เงินนอกงบประมาณ	จำนวน ๗๑,๓๖๑.๐๐	บาท
(เงินอุดหนุนทั่วไปและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ)		
รวม	จำนวน ๔๙,๓๓๖,๓๓๙.๘๓	บาท

เครื่องมือและครุภัณฑ์ต่าง ๆ

๑. รถยนต์ส่วนบุคคล	๓	คัน
๒. รถจักรยานยนต์	๒	คัน
๓. รถยนต์กู้ชีพ	๑	คัน
๔. รถเก็บขยะ	๒	คัน
๕. รถเกรดเดอร์	๑	คัน

๖. เครื่องพ่นหมอกควัน	๒	เครื่อง
๗. เรือท้องแบน	๑	ลำ
๘. เรือหางยาว พร้อมเครื่องยนต์	๒	ลำ
๙. เรือพาย	๑	ลำ

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

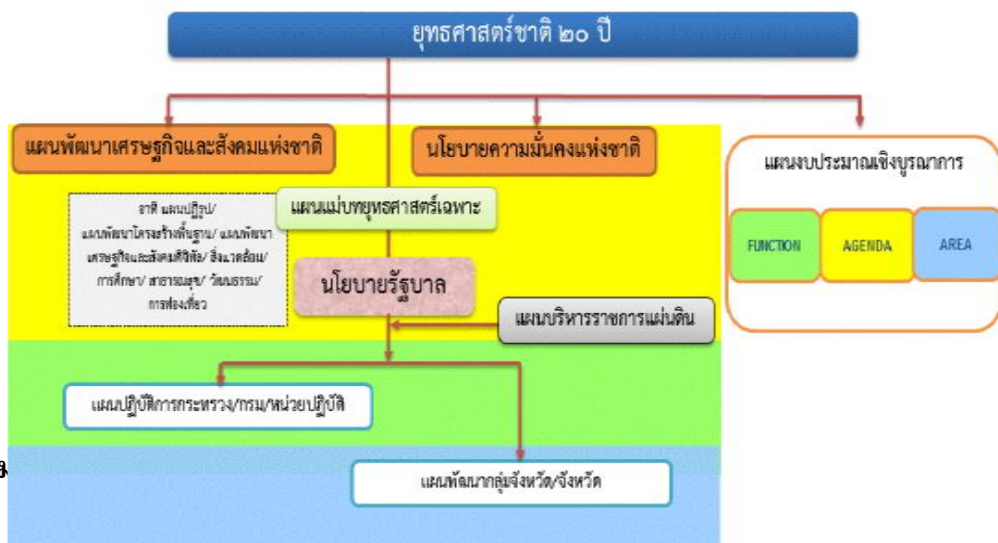
การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ**
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

1. ความเป็น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ 2 ของรัฐบาล (ปี 2558 - 2559) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ 3 (ปี 2560 เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 2 คณะ ได้แก่ (1) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และ (2) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และนักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม 2559 ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ตุลาคม 2559 - กันยายน 2564) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ 5 ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2560

2. สาระสำคัญ

2.1 สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และ

ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลาง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่น ๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่าง ๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต 20 ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคตได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ 10 ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี 2551 – 2552 และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่าง ๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง 10 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ในช่วง 5 ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (2546 – 2550) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่าง ๆ ขยายกำลังการ

ผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ 10 - 15 ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี 2560 – ปี 2579 มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญและช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่าง ๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น ก่อให้เกิดต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี 2531 และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี 2553 และล่าสุดในปี 2557 รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 5,7392 ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อปีฐานการผลิต

และบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น 38.1 ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน 38.6 ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 1 ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ 20 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2556 คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี 2540 – 2541 ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อยสำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และ

กฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา 20 ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขภายในที่ต้องปรับตัวคือการแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าวจะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้น โดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ 4 - 5 ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันรายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและ

ก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยุคใหม่ปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็น การสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวและเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยุคใหม่ปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.2 วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดียิ่งกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

ความมั่งคั่ง

ความยั่งยืน

• การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ

• ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นประเทศในกลุ่มประเทศ

• การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็น

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่อะไร.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้ำประกันการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็น ศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชั่น โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวใหญ่ขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

2.3 ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

2.3.1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ และช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนีกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวคิดสู่แนวระนาบมากขึ้น

2.3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทย

สามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตทางการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

2.3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทย ให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (3) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

2.3.4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

2.3.5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

2.3.6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (6) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (7) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

2.4 กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและ

แนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

2.5 ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

2.5.1 สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รัฐบาลและยอมรับเป็นเจ้าของ ร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

2.5.2 ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

2.5.3 กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดการยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนายังต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 อยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ขององค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 องค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ซึ่งมีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

1. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (1) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2. สถานะของประเทศ

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.1.1 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี 2540-2541) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ 5 ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี 2557 มาอยู่ที่ประมาณ 196,240 บาท หรือประมาณ 6,041 ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ 8 ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3.2 ชะลอจากร้อยละ 5.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ 41.3 ในช่วงปี 2534 – 2539 เป็นร้อยละ 25.5 ในช่วงปี 2543 – 2557 นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี 2543 – 2557 อยู่ที่ประมาณร้อยละ 4.9 ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

2.2.2 การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี 2553 ที่ระดับร้อยละ 9.9 25.4

และ 64.7 เป็นร้อยละ 7.2 28.5 และ 64.3 ในปี 2557 ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะเวลาที่ผ่านมาเพิ่มขึ้นในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ 9.7 ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.1 ในช่วง 3 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2557)

2.1.3 ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ 8 ปี ที่ผ่านมา และยังคงมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ 3.32 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เป็นร้อยละ 2.05 ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

2.1.4 การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงินไหลในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี 2524 และ 2540 แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 37.9 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 เป็นร้อยละ 42.2 ในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

2.1.5 อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. 2557 WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ 31 จาก 144 ประเทศ และในปี พ.ศ. 2557 IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ 30 จาก 61 ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี 2558 หรือ Ease of Doing Business 2015 ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ 26 จาก 189 ประเทศทั่วโลก

2.1.6 สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผ่นกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี 2557 อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ 47 และด้านเทคโนโลยีที่ 44 จาก 61 ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ 37 และ 43 ตามลำดับในปี 2551 และตลอดช่วงระยะเวลา 14 ปีที่ผ่านมา (2543-2556) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ 0.17 ต่อ GDP โดยในปี 2556 (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 0.48 ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ 53 และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ 47 ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ 4.03, 3.35, 2.79, และ 2.27 ต่อ GDP ในปี 2555 ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี 2556 บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาที่มีจำนวน 11 คนต่อประชากร 10,000 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ 20-30 คนต่อประชากร 10,000 คน

2.1.7 สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลาย ๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปาอย่างขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และ

ข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

2.2 ด้านสังคม

2.2.1 โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(1) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก 6.3 คน ในช่วงปี 2507-2508 เป็น 1.62 คน ในช่วงปี 2548-2558 และคาดว่าในปี 2583 จะลดลงเหลือเพียง 1.3 คน

(2) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ 30 เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y) ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน 38.9 ล้านคนในช่วงปี 2555-2557 และเริ่มลดลงร้อยละ 0.1 ในปี 2556 และร้อยละ 0.2 ในปี 2557 ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 ต่อปีในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (ปี 2548-2557) แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย 1 เท่าตัว และสิงคโปร์ 5 เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ 65.1 มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 27 ของประชากรในปี 2553 มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(3) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 10.3 ล้านคน (ร้อยละ 16.2) ในปี 2558 เป็น 20.5 ล้านคน (ร้อยละ 32.1) ในปี 2583 การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อยและแหล่งรายได้หลักร้อยละ 78.5 ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

2.2.2 ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดจาก 3.6 คน ในปี 2543 เหลือ 3 คน ในปี 2556 โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน 1 รุ่น และครัวเรือนแหว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี 2543-2556 ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

2.2.3 คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี 2557 เพศชาย 71.3 ปี เพศหญิง 78.2 ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงาน

อายุ 15.59 ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี 2551-2556 มีการศึกษาเฉลี่ย 8.9 ปี ขณะที่คุณภาพ การศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ใน ปี 2556 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดย ผลการวิจัยและการสำรวจต่าง ๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

2.2.4 สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการ กระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 42 ในปี 2543 เหลือร้อยละ 10.9 ในปี 2556 แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้าน รายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก 0.484 ในปี 2554 เหลือ 0.465 ในปี 2556 อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุด กับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง 34.9 เท่า ในปี 2556 โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ 10 ถือครองรายได้สูง ถึงร้อยละ 36.8 ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ 10 ถือครองรายได้เพียงร้อยละ 1.1 สาเหตุ พื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่ม คนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึงประชากรที่เกิดช่วงปี 2555-2546

2.2.5 ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อัน เนื่องมาจาก

(1) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคง กระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 20 มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 20 ที่มีการ ถือครองที่ดินน้อยที่สุด 325.7 เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหาร จัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(2) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึง การศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง- ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่ม ประชากรร้อยละ 10 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่ม ประชากรร้อยละ 10 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ต่ำที่สุดประมาณ 19.1 เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่า นักศึกษาในเขตชนบทประมาณ 2.2 เท่า

(3) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่าง ภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากร สาธารณสุขในปี 2556 พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่างกันถึง 3.6 เท่า

(4) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงาน อิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา 50 ที่เพิ่มขึ้นจาก 1.29 ล้านคน ใน

ปี 2555 เป็น 2.471 ล้านคน ในปี 2557 ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 42.4 ในปี 2557 อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ 2.1 เท่า ในปี 2556

(5) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

2.2.6 คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ 99.9 ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ 73.8 ระบบประกันสังคมร้อยละ 16.7 และระบบสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ 7.1 ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี 2558 ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ 8.3 ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ 10.4 ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น 800 บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ 89.5 และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง 4.544,926 ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

2.2.7 วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย ให้ความสำคัญแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.2.8 ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก 142,632 แห่งในปี 2555 เป็น 152,377 แห่ง ในปี 2556 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ 32.51 ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ 26.77

2.2.9 ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า 10 ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.1 ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(1) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก 171.02 ล้านไร่ หรือร้อยละ 53.33 ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี 2504 เป็น 102 ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 31.6 ในปี 2556

(2) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(3) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี 2504 ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า 2.3 ล้านไร่ เหลือเพียง 1.5 ล้านไร่ ในปี 2552 คิดเป็นการลดลงร้อยละ 34.8 ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี 2534 และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี 2549-2554 พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี 2554 ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง 1.61 ล้านตัน ลดลงจากปี 2549 ที่มีปริมาณ 2.42 ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(4) **การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความ ต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น** ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด 30 ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความ ต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี 2555 ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6 อยู่ที่ระดับ 1.08 ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 54 ของความต้องการใช้ในปี 2555 และคิดเป็นร้อยละ 12.5 ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 76 ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี 2555 เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 อยู่ที่ระดับ 1.981 พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี 2555 การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ 1 ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.6

(5) **ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ** ประเทศไทยประกอบด้วย 25 ลุ่มน้ำหลัก น้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม 285,227 ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การ

พัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ 28 ของปริมาณน้ำทำธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด 27 แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บน้ำบาดาลรวมประมาณ 1.13 ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ 68,200 ล้านลูกบาศก์เมตรอย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี 2557 มีจำนวนประมาณ 151,750 ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน 102,140 ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ 49,610 ล้านลูกบาศก์เมตร

2.3.2 ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(1) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้ม

อัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก 1.04 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2553 เป็น 1.11 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2557 สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ 19 และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ 18 ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง 19.9 ล้านตัน ในปี 2556 ของเสียอันตราย ในปี 2557 มีประมาณ 2.69 ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ 70 โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังคงพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(2) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี

2557 พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี 2557 ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO 3 เป็น EURO 4 ตั้งแต่ปี 2555 และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(3) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง

10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2548-2557) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มี

จำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน 10.3 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ 31

(4) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลง

ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ 2 การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี 2533 ปริมาณ 229.08 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น 265.9 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี 2547 โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 1.1 จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

2.3.3 ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่างๆ ของโลก

2.4 ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

2.4.1 ด้านธรรมาภิบาล

(1) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน จากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี 2556 แต่ต้องปรับปรุงด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2552 มีอย่างน้อย 6 ประการคือ (1) หลักนิติธรรม (2) หลักคุณธรรม (3) หลักความโปร่งใส (4) หลักความมีส่วนร่วม (5) หลักความรับผิดชอบ (6) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวก

ฟ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมยี่ให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกป้องข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(2) ภาคเอกชนมีการประเมินผลกระทบมาภิบาล ตั้งแต่ปี 2544 โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 72% ในปี 2557 ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี 2545 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 52% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี 2554 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 77% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

2.4.2 ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(1) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้จัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น 20 กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(2) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข การกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ 2550 และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 13.31 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 25.17 ในปีงบประมาณ 2550 และร้อยละ 28.21 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ 1 จำนวน 185 ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน 245 ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ 2 จำนวน 75 งาน/กิจกรรมจาก 114 งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 9,850 คน แบ่งเป็นข้าราชการ 1,378 คน บุคลากรทางการศึกษา 5,295 คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานอนามัย จำนวน 79 คน และลูกจ้างประจำ 3,098 คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 9.90 ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 และเพิ่มเป็นร้อยละ 10.65 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 38.52 และร้อยละ 39.46 ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

2.4.3 ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. 2557 ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ 38 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่อันดับที่ 85 จากการจัดอันดับทั้งหมด 175 ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี 2556 ที่ได้ 35 คะแนน อยู่อันดับ 102 โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง 84 คะแนน และมาเลเซียได้ 52 คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

3. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

3.1 บริบทภายใน

3.1.1 ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (1) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ 3.8 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และร้อยละ 4.2 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (2) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4 (3) ราคาน้ำมันเฉลี่ย 70-90 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่

12 และเฉลี่ย 80-100 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (4) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ 2.1 โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ 0.8 ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.0 และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.0 (5) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 และ (6) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.2 และร้อยละ 0.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และ 13 ตามลำดับภายใต้สมมุติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง 10 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3-4.3 โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ 3.8 ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี 2571 (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.3 - 2574) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (1) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.0 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (2) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (3) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี 2570 ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(4) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (5) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (6) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ 100-200 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

3.1.2 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี 2553 มีประชากรวัยแรงงาน 5 คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน และคาดการณ์ว่าในปี 2583 จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง 1.7 คนแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเรื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี 2546 ซึ่งอยู่ที่ 12,745 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี

3.1.3 ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาส การเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรค ต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจาย รายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึง เป็นกรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคน รวยร้อยละ 10 ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ 10 ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง 34.9 เท่าในปี 2556 นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจน ขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การ รับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

3.1.4 ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความ แออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่นั้นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการ ลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของ ทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการ แสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรม ของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะ ชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง ของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อ ตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะ มีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถาน ประกอบการที่มีจำนวนมาก

3.1.5 การบริหารจัดการภาครัฐ

(1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 วางกรอบด้านการบริหาร จัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มี มาตรฐานสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา 76 รัฐพึงพัฒนาระบบบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงาน ของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและ ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้ จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของ รัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ไม่เลือก ปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐพึงดำเนินการให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม โดยกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการป้องกัน

มิให้ผู้ใดใช้อำนาจ หรือกระทำการโดยมิชอบที่เป็นการก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ หรือกระบวนการแต่งตั้งหรือการพิจารณาความดีความชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรม สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว มาตรา 77 รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพื่อยกเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นการแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง ก่อนตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอนเมื่อกฎหมายมีผลบังคับใช้แล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง

(2) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่าง ๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่าง ๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

3.2 บริบทภายนอก

3.2.1 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี 2544-2643 (ค.ศ. 2001-2100) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

3.2.2 การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทันขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

3.2.3 ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(1) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดลอมมากขึ้น

(2) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ 1) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ 2) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาด้านการไปสู่อุตสาหกรรมที่ผลิตที่เพิ่มขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้าน และ 3) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(3) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(4) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ 12 เนื่องจาก 1) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ 2) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนา

ไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(5) **ความเลือนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลก** ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

3.2.4 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(1) **การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)** จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่อสถานการณ์ความเสี่ยงต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(2) **การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น** ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

3.2.5 วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. 2015 (Post 2015 Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. 2015 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา 15 ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2557 ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน 17 ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน 169 ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษาที่มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

4. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

4.1 กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

4.2 การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4.3 เป้าหมาย

4.3.1 การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
- (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สรอ.) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
- (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

4.3.2 การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

4.3.3 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

4.3.4 การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

4.3.5 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (2) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

5. แนวทางการพัฒนา

5.1 การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

5.1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

5.1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

5.1.3 การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็น

ของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

5.1.4 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

5.1.5 การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน

รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

5.2 การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

5.2.1 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนายกระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

5.2.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

- (1) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)
- (2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
- (3) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ
- (4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรี้นรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

5.2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่

การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

5.2.4 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย

โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัตกรรมการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

5.3 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

5.3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

5.3.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย

(1) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

(2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาคกำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน

(3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

5.3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมี

ส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

5.3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

5.4 การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

5.4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

5.4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

5.4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดน โดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

5.5 การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูล

ทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คุ่มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการ นำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการ ทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

5.5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้ แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและ ค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

5.5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่ เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลังเตอร้อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้ สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

5.5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุม มลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไก การคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่ วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

5.5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผน แม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับ อาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการ พลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

5.5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุก ภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริม ความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและ ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำ แผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการ เกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

5.6 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

5.6.1 การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคา จัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

5.6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัด แต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

5.6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 มาตรา 53/1 และมาตรา 53/2 บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง 4 ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

1. แนวคิดและหลักการ

1.1 ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

1.2 หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

- (1) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(2) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

2. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

2.1 พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

2.1.1 พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

2.1.2 พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงของ-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

2.2 พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

2.3 พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

2.4 สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) การเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตหลักให้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป พัฒนาประสิทธิภาพและผลผลิตทางการผลิตสินค้าอาหาร พัฒนาการท่องเที่ยว

(2) ขยายฐานเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความหลากหลายของแหล่งสร้างรายได้และการจ้างงานให้แก่ภาคโดยพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบโครงการ JDS และกรอบโครงการ

IMT-GT พัฒนา รองรับการขยายการลงทุนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของประเทศ และพัฒนาการคมนาคมขนส่งทางทะเล

(3) พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพและมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเสริมสมรรถนะการพัฒนา โดยการพัฒนาความรู้ คุณธรรม และสุขภาวะ การสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของคนจน คนด้อยโอกาส ให้สามารถพึ่งตนเองได้ การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิตและเพิ่มโอกาสด้านอาชีพและรายได้ และการอำนวยความสะดวกและเป็นธรรมและสร้างภูมิคุ้มกันแก่คนกลุ่มเสี่ยงเพื่อแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(4) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมระดับชุมชน โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนสู่การพึ่งตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยการเพิ่มโอกาสการมีรายได้จากทรัพยากรในท้องถิ่น และส่งเสริมการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งเพื่อสร้างสันติสุขโดยเฉพาะการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งแก้ไขปัญหายาเสพติด

(5) ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลเชิงนิเวศน์อย่างยั่งยืน โดยฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาความสมดุลเชิงนิเวศน์ สร้างความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นฐานการผลิตอย่างยั่งยืน และควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบด้านคุณภาพชีวิต

6.2 ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด

(1) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วยชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง เน้นการพัฒนาฐานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตจากน้ำมันปาล์ม พัฒนาการปลูกข้าวและการเลี้ยงปศุสัตว์ พัฒนาการเกษตรยั่งยืนเพื่อผลิตสินค้าเกษตรเชิงคุณภาพ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บริเวณชายฝั่งทะเลและการเตรียมความพร้อมพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ ๆ

(2) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง เน้นการรักษาความมีมนต์เสน่ห์ของศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล เพิ่มความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและบนบก และพัฒนาบุคลากรรองรับการท่องเที่ยว

(3) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายเลน ประกอบด้วย สงขลา สตูล บัตตานี ยะลา และนราธิวาส เน้นการคุ้มครองความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในอำนาจรัฐ และสร้างภูมิคุ้มกัน แก่คนกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ การเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้แก่ผู้มีรายได้น้อย การพัฒนาคุณภาพคนเพื่อสร้างโอกาสการมีงานทำและยกระดับคุณภาพชีวิต การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศ และการบริหารจัดการเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.3 โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (1) โครงการพัฒนาสงขลาเป็นศูนย์กลางการผลิตการแปรรูปและค้ายางพาราของประเทศ
- (2) โครงการพัฒนาสุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร
- (3) โครงการพัฒนาลุ่มน้ำปากพนังและลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นอู่ข้าวอู่น้ำ

- (4) โครงการพัฒนาธุรกิจบริการกลุ่ม Mice และ Marina เกาะภูเก็ต
- (5) โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (6) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (7) โครงการพัฒนาแรงงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อไปทำงานในต่างประเทศ
- (8) โครงการพัฒนาข้าวสังข์หยดเป็นสินค้าเชิงคุณภาพ
- (9) โครงการผลิตสินค้าอาหารฮาลาลระดับชุมชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้แบบครบวงจร
- (10) โครงการอ่าวปัตตานี (ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของชายฝั่งทะเล)
- (11) โครงการฟื้นฟูการทำนาในพื้นที่นาร้างในจังหวัดชายแดนภาคใต้

แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2558 - 2561)

วิสัยทัศน์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

“เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข”

เป้าประสงค์รวม

1. เพิ่มศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรการท่องเที่ยวและการขนส่งโลจิสติกส์
2. สู้สังคมเป็นสุขด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
3. มีฐานทรัพยากรธรรมชาติและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. มูลค่าทางเศรษฐกิจของยางพาราและปาล์มน้ำมันเพิ่มสูงขึ้น
2. สินค้าเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยระดับมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

จังหวัดมีการจัดการศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนสอดคล้องกระแสโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics Hub)

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ของจังหวัดมีศักยภาพในการแข่งขันระดับประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลักมีความปลอดภัยและสงบสุข

2. เยาวชนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ
3. ประชาชนมีสุขภาวะ

**ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์**

1. ชุมชนและเมืองท่องเที่ยวหลัก มีสภาพแวดล้อมที่ดี
2. พื้นที่ป่ายังคงความอุดมสมบูรณ์และมีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น (ป่าบก ป่าชายเลน)
3. ชุมชนเสี่ยงภัยมีความพร้อมในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย 40

**รายละเอียดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ ของแผนพัฒนา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
(พ.ศ.2558-2561)**

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ 1: การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร	<ol style="list-style-type: none"> 1. มูลค่าทางเศรษฐกิจของยางพาราและปาล์มน้ำมันเพิ่มสูงขึ้น 2. สินค้าเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยระดับมาตรฐาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ปริมาณผลผลิตยางพารา 2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่า การแปรรูปยางพารา 3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ปริมาณผลผลิตปาล์ม น้ำมัน 4. อัตราการสกัดน้ำมันปาล์ม (palm oil yield) (ร้อยละ) 1. ร้อยละของฟาร์มที่ได้รับ การรับรองมาตรฐานด้าน พืชเทียบ กับฟาร์มที่ยื่นขอ 2. ร้อยละของฟาร์มที่ได้รับ การรับรองมาตรฐาน (ประมง) เทียบกับฟาร์ม ที่ยื่นขอ 3. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ อาหาร และผลิตภัณฑ์ ชุมชน (มผช.) 	<ol style="list-style-type: none"> 1.1.1 พัฒนาภาคการผลิตและอุตสาหกรรมยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่มมูลค่าและศักยภาพในการแข่งขัน 1.2.1 ส่งเสริมและพัฒนายกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร (พืช,ประมง)
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	1. จังหวัดมีการจัดการศักยภาพ ทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน สอดคล้องกระแสโลก	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	<ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์จังหวัดให้ตอบรับกระแสการท่องเที่ยวโลก 2.1.2 บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวหลักให้นักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจ

<p>ยุทธศาสตร์ที่3 การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม และศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics Hub)</p>	<p>1.ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้าน คมนาคมขนส่งและ โลจิส ติกส์ ของจังหวัดมีศักยภาพ ในการ แข่งขันระดับประเทศ</p>	<p>1.ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและ การ คมนาคม (ล้านบาท) ที่ เพิ่มขึ้น</p>	<p>3.1 พัฒนาโครงข่ายคมนาคม ขนส่งและศูนย์ โลจิสติกส์</p>
<p>ยุทธศาสตร์ที่4 การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดีและมี ศักยภาพในการแข่งขัน</p>	<p>1.ชุมชนและแหล่งท่องเที่ยว หลัก มีความปลอดภัยและ สงบสุข</p> <p>2. เยาวชนได้รับการพัฒนา เต็ม ศักยภาพ</p> <p>3.ประชาชนมีสุขภาวะ</p>	<p>1. สัดส่วนคดียาเสพติด</p> <p>2. สัดส่วนคดีเกี่ยวกับ ความ ปลอดภัยในชีวิต และ ทรัพย์สิน</p> <p>3. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย (15ปี)</p> <p>4. ค่าเฉลี่ย O-net ม.3 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี)</p> <p>5. สถานบริการสุขภาพมี คุณภาพมาตรฐานที่กำหนด (HA) ร้อยละ 100</p> <p>6.ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปี ขึ้นไปได้คัดกรอง เบาหวาน ร้อยละ 90</p> <p>7.ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่ได้รับการ คัด กรองความดันโลหิตสูง ร้อย ละ 90</p> <p>8.ร้อยละของผู้ป่วยความดัน โลหิตสูงที่ควบคุมระดับ ความดันได้ดี ร้อยละ 80</p> <p>9.อัตราการกตตาย/เกิดมีชีพ พันคน (6.2)</p>	<p>4.1 เพิ่มประสิทธิภาพการ รักษาความปลอดภัยพื้นที่ ท่องเที่ยวนานาชาติและชุมชน</p> <p>4.2 พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ ของเยาวชนเพื่อการแข่งขัน</p> <p>4.3 เพิ่มประสิทธิภาพ เครือข่ายระบบบริการ สาธารณสุข</p>
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างฐาน ทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคง และมีสภาพแวดล้อม ที่ เหมาะสม</p>	<p>1.ชุมชนและเมือง ท่องเที่ยวหลักมี สภาพแวดล้อมที่ดี</p> <p>2.พื้นที่ป่ายังคงความอุดม สมบูรณ์และมีพื้นที่สีเขียว เพิ่มขึ้น(ป่าบก ป่าชายเลน)</p>	<p>1.อัตราการนำขยะมูลฝอยมา ใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 3 ต่อปี)</p> <p>2.คุณภาพน้ำ (ผิวดิน/ทะเล และชายฝั่ง) มีคุณภาพอยู่ใน เกณฑ์ระดับพอใช้ ไม่น้อย กว่าร้อยละ 80 ของสถานี ที่มี การตรวจวัด</p> <p>1.ร้อยละของพื้นที่สีเขียวที่ เพิ่มขึ้นจากพื้นที่ป่าของ จังหวัด (ร้อยละ 0.05 ต่อปี)</p>	<p>5.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมใน การจัดการสิ่งแวดล้อมจาก แหล่งกำเนิดมลพิษ (ขยะ/น้ำ เสีย)</p> <p>5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติให้มี</p>

	3.ชุมชนเสี่ยงภัยมีความพร้อมในการจัดการภัยพิบัติ และสาธารณภัย	1.ร้อยละของชุมชนพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติ/ เพิ่มขึ้นร้อยละ10 ต่อปี (ฐาน 127 หมู่บ้าน)	ประสิทธิภาพ 5.3.1 ลดความเสี่ยงและเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย
--	--	--	--

4. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัด

กรอบความคิดการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. สุราษฎร์ธานี ปลอดภัย น่าอยู่ น่าท่องเที่ยว น่าลงทุน

มุ่งหวังให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความเข้มแข็งบนพื้นฐานของ การมีส่วนร่วม ปลอดภัยจากยาเสพติด มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์ภัยพิบัติทุกประเภท นักลงทุนมีความเชื่อมั่น

2 . สุ

ราษฎร์ธานีแห่งความสุข

ประชาชนทุกเพศทุกวัยมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง มีความรู้ในการดูแลสุขภาพตนเอง รักการออกกำลังกาย ยึดถือหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ได้รับการดูแล และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

3 . สุ

ราษฎร์ธานีแห่งการเรียนรู้ อบอุ่น วิชาการ

ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาทุกระบบ พัฒนาศักยภาพครู บุคลากรทางการศึกษา พัฒนาการเรียนการสอนสู่มาตรฐานการศึกษา เพิ่มพูนทักษะความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ปลูกฝังหลัก ธรรมาภิบาลในโรงเรียน

5. สุ

ราษฎร์ธานี แห่งโอกาส

พัฒนา ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภคให้เชื่อมโยงทั่วถึง และได้มาตรฐาน สนับสนุนความเข้มแข็งของเศรษฐกิจและครอบครัว ประสานงาน เอื้ออำนวยความสะดวกให้กับนักลงทุน

6. สุราษฎร์ธานีแหล่งท่องเที่ยวของโลก

พัฒนา ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว แหล่งบ่อน้ำพุร้อน พื้นฟูชนบทธรรมนิยม ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตประชาชน สร้างพิพิธภัณฑ์ และส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักในระดับสากล

7. สนับสนุน ส่งเสริม โครงการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศึกษาการจัดสร้างศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย สร้างความร่วมมือในการกำจัดขยะ มลภาวะต่างๆ พัฒนาปรับปรุงเกาะลำพูน บึงขุนทะเลเพิ่มพื้นที่สีเขียว

8. ธรรมภิ

บาล บริหารโปร่งใส ประชาชนมีส่วนร่วม

บริหาร

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีด้วย หลักธรรมาภิบาล ขับเคลื่อนการบริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์
แนวทางการพัฒนาขององค์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต
สุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2559 - 2563

จังหวัด

วิสัยทัศน์

“บริหารตามหลักธรรมาภิบาล โครงสร้างพื้นฐานดี ประเพณี วัฒนธรรมเด่น เน้นคุณภาพชีวิต รักษาสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจ

1. ปกป้องและเชิดชูสถาบันหลักของชาติ ยกย่อง เชิดชูเกียรติผู้ทำคุณประโยชน์
2. ส่งเสริมประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วม
3. บริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล
4. ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน วางผังเมืองและสาธารณูปโภค
5. ส่งเสริม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทำนุบำรุงศาสนา
6. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต
7. ส่งเสริม พัฒนา สร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจ 8. ส่งเสริมด้านการกีฬา
8. ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย
9. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
10. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
11. พัฒนาบริการสาธารณะสู่ประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์

1. การปกป้องและ เชิดชูสถาบันหลักของชาติ และการยกย่อง เชิดชูเกียรติ ผู้ทำคุณประโยชน์
2. ส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชน
3. ส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
4. พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
5. พัฒนาสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ไฟฟ้าแสงสว่าง การผังเมือง การควบคุมอาคาร และการบริหารจัดการน้ำ
6. ส่งเสริม อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมประเพณี จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทำนุบำรุงศาสนา 7. ส่งเสริมด้านสวัสดิการสังคม สังคมสงเคราะห์ และสาธารณสุข
8. ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษา
9. การส่งเสริม และพัฒนาอาชีพ การลงทุน และพาณิชย์กรรม
10. ส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ
11. ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย สร้างความสมานฉันท์ ให้สังคม

สงบสุข

12. ส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
13. อนุรักษ์ ฟื้นฟู สร้างเครือข่าย เฝ้าระวังทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
14. พัฒนาบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การปกป้องและเชิดชูสถาบันหลักของชาติ และผู้ทำคุณประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริม อนุรักษ์ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาบริการสาธารณะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร

2.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี แหล่งท่องเที่ยวเด่น

บริหารตามหลักธรรมาภิบาล สุขุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

1. พัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
2. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
3. ส่งเสริมวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. จัดการสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน
5. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
6. ส่งเสริม สนับสนุนสาธารณสุขมูลฐาน
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในตำบล
9. ให้มีการบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ
10. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอ
11. จัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทุกพื้นที่
  12. ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา ศาสนา ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมอันดีของตำบล
  13. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบล

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)

หมายถึง การระบุสภาพการณ์ให้สำเร็จ (ทำเพื่อให้เกิดอะไร ถึงจะบรรลุวิสัยทัศน์) องค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร ได้กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาไว้ดังนี้

1. ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี พึ่งพาตนเองได้ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. ประชาชนในตำบลทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสังคมน่าอยู่
3. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ร่วมคิด ร่วมทำ และแก้ไขปัญหาภายในชุมชนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม
4. มีการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมและมีความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตประจำวัน
5. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
6. แหล่งท่องเที่ยว ภายในตำบลพ่วงพรมครได้รับการพัฒนาและฟื้นฟู
7. ททรัพยากรธรรมชาติภายในตำบลพ่วงพรมครได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู
8. เพื่อให้ตำบลพ่วงพรมครเป็นเมืองน่าอยู่ มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่ครอบคลุมทั่วถึง
9. เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมของอันดีของตำบล
10. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็ว สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงตามวัตถุประสงค์

2.2 ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลพ่วงพรมคร

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริม พัฒนาการจัดตั้งรวมกลุ่มอาชีพเพื่อการพัฒนาให้เกิดความมั่นคง
2. การส่งเสริม พัฒนาผลิตภัณฑ์และการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร
3. สนับสนุนสงเคราะห์คนพิการ ผู้สูงอายุ คนยากจน ผู้ป่วยโรคเอดส์
4. การพัฒนามาตรฐานการศึกษา เตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
5. กำหนดมาตรการในการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน และความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
6. ส่งเสริมกิจกรรมด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมบริการด้านสาธารณสุขการรักษาพยาบาล
2. ส่งเสริมการป้องกันและระงับโรคติดต่อให้แก่ประชาชน
3. จัดหาและปรับปรุงระบบการดูแลสุขภาพความสะอาด การจัดการขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

แนวทางการพัฒนา

1. รณรงค์ สร้างจิตสำนึกให้แก่ เด็กนักเรียน เยาวชน และประชาชนทั่วไปในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ
2. ส่งเสริมอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เส้นทางคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อส่งเสริมการลงทุนด้านการท่องเที่ยว
4. ก่อสร้าง ปรับปรุง สวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

แนวทางการพัฒนา

1. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน สะพาน ผิวจราจร ทางเท้า ไหล่ทาง ท่อระบายน้ำ พร้อมป้ายและเครื่องหมายจราจร
2. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ระบบประปา บ่อบาดาล บ่อน้ำตื้น สระน้ำ อ่างเก็บน้ำ ฝายกั้นน้ำ
3. ขยายเขตไฟฟ้า ติดตั้ง ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ
4. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารสถานที่ต่างๆ
5. ปรับปรุงแหล่งน้ำที่มีอยู่เดิม และแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การศึกษา กีฬา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนทุกระดับ ทั้งในและนอกโรงเรียน
2. พัฒนาส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
3. ส่งเสริมโภชนาการในโรงเรียน
4. ส่งเสริมสนับสนุนให้ตำบลมีอุปกรณ์กีฬา จัดสร้างลานกีฬา สนามกีฬาและสถานที่ออกกำลังกาย
5. ส่งเสริมสนับสนุน การจัดแข่งขันกีฬา กรีฑาทั้งภายในและภายนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
6. ส่งเสริมคนดี เชิดชูคนดี พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น
7. สนับสนุนการจัดงานวันสำคัญต่างๆ ของชาติและวันสำคัญทางศาสนาตามนโยบายของราชการ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาบุคลากร ในหน่วยงาน ผู้บริหาร และสมาชิกสภาฯ ให้มีความรู้ มีทักษะ มีความรับผิดชอบ อยู่ในการปฏิบัติงานเพื่อการบริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจ ด้านการเมือง การปกครองด้วยการประชาสัมพันธ์ ทุกรูปแบบ เช่น การสาธิต การฝึกอบรม ฯลฯ
3. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนชุมชน มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหาตามหลักธรรมาภิบาล
4. สร้างระบบการบริหารงาน ปรับปรุงสำนักงาน ปรับปรุงสถานที่ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ให้สามารถปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด
5. จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการรักษาความปลอดภัย และบรรเทาสาธารณภัย

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

พันธกิจ

1. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
2. ส่งเสริมวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. พัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. ประชาชนในตำบลทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสังคมน่าอยู่
2. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ร่วมคิด ร่วมทำ และแก้ไขปัญหาภายในชุมชนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม
3. ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี พึ่งพาตนเองได้ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. จำนวนประชาชนที่ได้รับการส่งเสริม ดูแลคุณภาพชีวิต
2. ระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลพ่วงพรมครดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
การพัฒนา ส่งเสริมการจัดตั้งรวมกลุ่มอาชีพเพื่อ การพัฒนาให้เกิดความมั่นคง	เชิงปริมาณ จำนวนชุมชนที่ได้รับการสนับสนุน เชิงคุณภาพ ร้อยละของชุมชนมีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ

การพัฒนาส่งเสริมผลิตภัณฑ์และการแปรรูป ผลผลิตทางการเกษตร	เชิงปริมาณ จำนวนชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม เชิงคุณภาพ ร้อยละของชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
สนับสนุนสงเคราะห์คนพิการ ผู้สูงอายุ คนยากจน ผู้ป่วยโรคเอดส์	เชิงปริมาณ จำนวนคนพิการ ผู้สูงอายุ คนยากจน ผู้ป่วยโรค เอดส์ที่ได้รับการสนับสนุน เชิงคุณภาพ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของคนพิการ ผู้สูงอายุ คนยากจน ผู้ป่วยโรคเอดส์ ได้รับการสนับสนุน
การพัฒนามาตรฐานการศึกษาอาเซียน เตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน	เชิงปริมาณ จำนวนกิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุน เชิงคุณภาพ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนา
กำหนดมาตรการในการรักษาความปลอดภัยใน ชีวิต และทรัพย์สิน โดยการมีส่วนร่วมของ ประชาชน และความร่วมมือจากหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	เชิงปริมาณ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของมาตรการในการรักษาความ ปลอดภัย เชิงคุณภาพ 1. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนอุบัติเหตุ 2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนมีความปลอดภัย
ส่งเสริมกิจกรรมด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายา เสพติด	เชิงปริมาณ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมด้านป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติด เชิงคุณภาพ ร้อยละของประชาชนห่างไกลจากยาเสพติด

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักปลัด อบต.

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดีและมีศักยภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ

1. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
2. ส่งเสริม สนับสนุนสาธารณสุขมูลฐาน
3. จัดการสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

เป้าประสงค์

มีการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมและมีความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมภายในตำบล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
ส่งเสริมบริการด้านสาธารณสุขการรักษายาบาล	<p>เชิงปริมาณ</p> <p>จำนวนที่เพิ่มขึ้นของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม</p> <p>เชิงคุณภาพ</p> <p>ร้อยละของประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดีขึ้น</p>
ส่งเสริมการป้องกันและระงับโรคติดต่อให้แก่ประชาชน	<p>เชิงปริมาณ</p> <p>จำนวนที่เพิ่มขึ้นในการจัดกิจกรรมป้องกันและระงับโรคติดต่อ</p> <p>เชิงคุณภาพ</p> <p>ร้อยละของประชาชนมีความรู้ในการป้องกันและระงับโรคติดต่อ</p>
จัดหาและปรับปรุงระบบการดูแลรักษาความสะอาด การจัดการขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	<p>เชิงปริมาณ</p> <p>จำนวนที่เพิ่มขึ้นของระบบการดูแลรักษาความสะอาด การจัดการขยะมูลฝอย</p> <p>เชิงคุณภาพ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ร้อยละที่ลดลงของขยะในพื้นที่ 2. ร้อยละที่ลดลงของค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะมูลฝอย

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักปลัด อบต.

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

พันธกิจ

1. ค้ำครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในตำบล

เป้าประสงค์

1. แหล่งท่องเที่ยว ภายในตำบลพ่วงพรมครได้รับการพัฒนาและฟื้นฟู
2. ทรัพยากรธรรมชาติภายในตำบลพ่วงพรมครได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู
3. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. การเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวภายในตำบล
2. การรณรงค์ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
รณรงค์ สร้างจิตสำนึกให้แก่ เด็กนักเรียน เยาวชน และ ประชาชน ทั่ว ไป ใน การ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ	เชิงปริมาณ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมด้านการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เชิงคุณภาพ ร้อยละที่ลดลงของการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
ส่งเสริมอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ	เชิงปริมาณ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับการฟื้นฟูและพัฒนา เชิงคุณภาพ ร้อยละของประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ฟื้นฟู สถานที่ท่องเที่ยว
พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เส้นทางคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อส่งเสริมการลงทุนด้านการท่องเที่ยว	เชิงปริมาณ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเส้นทางคมนาคมได้รับการพัฒนา เชิงคุณภาพ ร้อยละของประชาชน และนักท่องเที่ยวมีความสะดวกในการเดินทาง
ก่อสร้าง ปรับปรุง สวนสาธารณะและสถานที่	เชิงปริมาณ

พักผ่อนหย่อนใจ	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของสวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เชิงคุณภาพ ร้อยละของประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ
----------------	---

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักปลัด อบต. กองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 2 การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics Hub) ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 6 ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

พันธกิจ

1. จัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทุกพื้นที่
2. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอ
3. ให้มีการบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ

เป้าประสงค์

เพื่อให้ตำบลพ่วงพรมครเป็นเมืองน่าอยู่ มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่ครอบคลุมทั่วถึง
ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานภายในตำบล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน สะพาน ผิวจราจร ทางเท้า ไหล่ทาง ท่อระบายน้ำพร้อมป้ายและเครื่องหมายจราจร	เชิงปริมาณ 1. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของถนน สะพาน ฯลฯ 2. จำนวนร้อยละของถนนมีมาตรฐานเพิ่มขึ้น เชิงคุณภาพ 1. ร้อยที่ลดลงของจำนวนอุบัติเหตุในการขนส่งและการจราจร 2. ร้อยที่ลดลงของค่าใช้จ่ายในการขนส่งและการเดินทาง

พัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ระบบประปา บ่อบาดาล บ่อน้ำตื้น สระน้ำ อ่างเก็บน้ำ ฝ่ายกั้นน้ำ	เชิงปริมาณ 1. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของระบบประปา บ่อบาดาล บ่อน้ำตื้น 2. จำนวนร้อยละของระบบประปามีมาตรฐานเพิ่มขึ้น เชิงคุณภาพ ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจ
พัฒนาขยายเขตไฟฟ้า ติดตั้ง ซ่อมแซมไฟฟ้า สาธารณะ	เชิงปริมาณ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการขยายเขตไฟฟ้าและ โทรศัพท์ เชิงคุณภาพ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้
ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารสถานที่ต่างๆ	เชิงปริมาณ 1. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของอาคาร 2. จำนวนร้อยละของอาคารมีมาตรฐานเพิ่มขึ้น เชิงคุณภาพ ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจ
ปรับปรุงแหล่งน้ำที่มีอยู่เดิม และแหล่งน้ำตามธรรมชาติ	เชิงปริมาณ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของแหล่งน้ำ เชิงคุณภาพ ร้อยละของประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก กองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics Hub)

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาบริการสาธารณะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรบริหารส่วนตำบล ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การศึกษา กีฬา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

พันธกิจ

ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา ศาสนา ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมอันดีของตำบล

เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมของอันดีของตำบล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ระบบการศึกษาได้รับการพัฒนาและมีคุณภาพที่เพิ่มขึ้น
2. ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และบำรุงรักษาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
ส่งเสริมการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนทุกระดับ ทั้งในและนอกโรงเรียน	<p>เชิงปริมาณ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเด็กและเยาวชนทุกระดับได้รับการส่งเสริม</p> <p>เชิงคุณภาพ ร้อยละของเด็ก เยาวชน ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา</p>
พัฒนาส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	<p>เชิงปริมาณ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนเกณฑ์</p> <p>เชิงคุณภาพ ร้อยละของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา</p>
ส่งเสริมโภชนาการในโรงเรียน	<p>เชิงปริมาณ จำนวนโรงเรียนที่ได้รับการสนับสนุน</p> <p>เชิงคุณภาพ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนได้รับโภชนาการ</p>
ส่งเสริมสนับสนุนให้ตำบลมีอุปกรณ์กีฬา จัดสร้างลานกีฬา สนามกีฬาและสถานที่ออกกำลังกาย	<p>เชิงปริมาณ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของอุปกรณ์กีฬา สถานที่ออกกำลังกาย 2. ร้อยละของสถานที่ออกกำลังกายมีมาตรฐานเพิ่มขึ้น <p>เชิงคุณภาพ ร้อยละของชุมชนมีสถานที่ออกกำลังกาย</p>
ส่งเสริมสนับสนุน การจัดแข่งขันกีฬา กรีฑาทั้งภายในและภายนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	<p>เชิงปริมาณ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุน</p> <p>เชิงคุณภาพ</p>

	ร้อยละของประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรม
ส่งเสริมคนดี เชิดชูคนดี พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น	เชิงปริมาณ จำนวนกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริม เชิงคุณภาพ ร้อยละของประชาชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุน
สนับสนุนการจัดงานวันสำคัญต่าง ๆ ของชาติและวันสำคัญทางศาสนาตามนโยบายของราชการ	เชิงปริมาณ จำนวนกิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุน เชิงคุณภาพ ร้อยละของประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก กองการศึกษา สำนักปลัด อบต.

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดีและมีศักยภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 1 การปกป้องและเชิดชูสถาบันหลักของชาติ และผู้ทำคุณประโยชน์ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริม อนุรักษ์ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ยุทธศาสตร์ที่ 5 การศึกษา กีฬา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

พันธกิจ

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบล

เป้าประสงค์

1. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็ว สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงตามวัตถุประสงค์
2. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ร่วมคิด ร่วมทำ และแก้ไขปัญหาภายในชุมชนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ชุมชนมีศักยภาพเข้มแข็งเพิ่มมากขึ้น
2. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กรเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
พัฒนาบุคลากร ในหน่วยงาน ผู้บริหาร และสมาชิก สภาก ให้มีความรู้มีทักษะ มีความรับผิดชอบ อยู่ใน การปฏิบัติงานเพื่อการบริการประชาชนอย่างมี ประสิทธิภาพ	<p>เชิงปริมาณ</p> <p>จำนวนที่เพิ่มขึ้นของบุคลากร เจ้าหน้าที่ใน หน่วยงาน ฯลฯ ได้รับการพัฒนา</p> <p>เชิงคุณภาพ</p> <p>ร้อยละของบุคลากร เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน ฯลฯที่มี ส่วนร่วมในการพัฒนา</p>
ส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจ ด้านการเมือง การ ปกครองด้วยการประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบ เช่น การสาธิต การฝึกอบรม ฯลฯ	<p>เชิงปริมาณ</p> <p>1. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนมีความรู้ความ เข้าใจ ด้านการเมือง การปกครอง</p> <p>2. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมส่งเสริมสร้าง ความเข้าใจด้านการปกครองในรูปแบบต่างๆ</p> <p>เชิงคุณภาพ</p> <p>ร้อยละของชุมชนได้มีส่วนร่วมในระบบการเมืองการ ปกครอง</p>
ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผน ชุมชน มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา ตาม หลักกรรมมาภิบาล	<p>เชิงปริมาณ</p> <p>จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนมีส่วนร่วมในการ พัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล</p> <p>เชิงคุณภาพ</p> <p>ร้อยละของชุมชนได้มีส่วนร่วมในระบบการเมืองการ ปกครอง</p>
สร้างระบบการบริหารงาน ปรับปรุงสำนักงาน ปรับปรุงสถานที่ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ให้สามารถปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด	<p>เชิงปริมาณ</p> <p>จำนวนร้อยละของอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ มีมาตรฐานเพิ่มขึ้น</p> <p>เชิงคุณภาพ</p> <p>ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล</p>
จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการ รักษาความปลอดภัยและบรรเทาสาธารณภัย	<p>เชิงปริมาณ</p> <p>จำนวนที่เพิ่มขึ้นของ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ใน การรักษาความปลอดภัย</p> <p>เชิงคุณภาพ</p> <p>ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนมีความปลอดภัยใน การดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p>

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักปลัด อบต.

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดีและมีศักยภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตด้วยเทคนิค SWOT การวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง อันเป็นสถานะแวดล้อมภายในท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength = S) จุดอ่อน (Weakness = W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity = O) และอุปสรรค (Threat = T) เป็นเครื่องมือ โดยผ่านกระบวนการประชุมร่วมกันทุกภาคีทั้งภาครัฐและภาคประชาชน โดยสรุป ได้ดังนี้

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง(Strength)	จุดอ่อน(Weak)
<ol style="list-style-type: none"> มีระบบประปาหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน พื้นที่ราบลุ่มติดแม่น้ำตาปี และพื้นที่ราบเชิงเขาเหมาะแก่การทำเกษตรและปลูกพืชเศรษฐกิจ มีผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลาย เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมันและผลไม้ต่าง ๆ มีกลุ่มอาชีพที่เข้มแข็ง มีสหกรณ์ออมทรัพย์ที่เข้มแข็ง จำนวน 2 แห่ง มีบ่อน้ำร้อน บ่อน้ำบาดาล มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนและโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 13 แห่ง มีถนนสายหลัก(เขาค้อเทิร์นซีบอร์ด) ผ่านพื้นที่ หมู่ที่ 10 และหมู่ที่ 12 มีชุมชน ร้านค้าและสถานประกอบการในเชิงพาณิชย์จำนวนมาก 	<ol style="list-style-type: none"> มีขนาดพื้นที่มากเกินไป(จำนวน 13 หมู่บ้าน 220 ตารางกิโลเมตร เครื่องมือและเครื่องจักรกลไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างชุมชน หมู่บ้าน และผู้นำท้องถิ่น บุคลากรที่รับผิดชอบในแต่ละงานไม่เพียงพอ บุคลากรขาดความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานตามตำแหน่งที่มีอยู่ บุคลากรมีการโอน(ย้าย) ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน เป็นพื้นที่ชนบทเป็นส่วนมากไม่สามารถออกเอกสารสิทธิให้กับประชาชน ไม่มีพื้นที่ที่กำจัดขยะมูลฝอย ทำให้ต้องเสียงบประมาณเป็นจำนวนมากในการกำจัดขยะมูล

10. มีการตั้งงบประมาณเพื่อพัฒนาบุคลากร 11. มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล 12. มีโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจนและมีกรอบ วัตถุประสงค์ที่เพียงพอเหมาะแก่การปฏิบัติหน้าที่ ราชการ	ฝอย 9. ประชาชนขาดความมั่นใจในการดำเนินการของ องค์กรบริหารส่วนตำบล
โอกาส(Opportunity)	อุปสรรค(Threat)
1. มีนโยบายของรัฐบาลที่มีการส่งเสริมการ รวมกลุ่มอาชีพ และการสหกรณ์ 2. มีสถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น และมีหลักสูตร ต่าง ๆ สำหรับพัฒนาบุคลากรของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น 3. หน่วยงานภายนอกได้เข้ามามีส่วนร่วมในการ พัฒนาพื้นที่ เช่น กรมป้องกันและบรรเทาสา ธารณภัย กรมทรัพยากรน้ำ สำนักงานทางหลวง ชนบท เป็นต้น 4. มีการประสานงานที่ดีระหว่างท้องถิ่นและส่วน ภูมิภาค 5. มีการส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มี ธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการ ทุจริต	1. ได้รับการจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอแก่การ พัฒนาในเชิงพื้นที่ 2. ระเบียบ หนังสือสั่งการไม่ชัดเจนทำให้เจ้าหน้าที่ ขาดความมั่นใจในการทำงาน 3. มีการทักท้วงการเบิกจ่ายงบประมาณจาก หน่วยงานตรวจสอบ 4. การเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ เช่น อุทกภัย และภัยแล้ง 5. สินค้าทางการเกษตรมีราคาตกต่ำ 6. มีความขัดแย้งในทางการเมืองซึ่งมีความเห็นไม่ ตรงกันสร้างความแตกแยกระหว่างประชาชน 7. แรงงานต่างด้าวเข้ามาแย่งงานในพื้นที่

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้ทำการประเมิน
 สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้ม อนาคต
1. โครงสร้างสร้าง พื้นฐาน	1) ขาดแคลนแหล่งน้ำ ในการเกษตรและ น้ำประปาสำหรับ อุปโภค-บริโภคยังไม่ พอเพียงและยังไม่ได้ มาตรฐาน	- แหล่งน้ำ และ น้ำประปาในการ อุปโภค-บริโภค	- ในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบล	- ประชาชนมีแหล่งน้ำ และมีน้ำประปาใช้อย่าง พอเพียงมีคุณภาพตาม มาตรฐานมากขึ้น

	2) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	3) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้น	- เส้นทางคมนาคม	- พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- มีร่างระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ
2. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	1) ประชาชนในพื้นที่มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน	- ด้านสาธารณสุข	- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	ประชาชนในพื้นที่ปลอดภัย

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
	2) ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น	- ด้านสาธารณสุข	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ปริมาณขยะถูกกำจัดให้หมดด้วยวิธีการที่ถูกต้อง
	3) ประชาชนบริโภคอาหารที่ปลอดภัย	- ด้านสาธารณสุข	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	ประชาชนทราบและสามารถเลือกบริโภคอาหารที่ปลอดภัยได้ถูกต้อง
	4) ประชาชนในพื้นที่บางรายมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับความเดือดร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ได้รับความช่วยเหลือซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มั่นคงแข็งแรง
	5) มีการขยายตัวของประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดการขยายตัวของอาคารบ้านเรือนทำให้เกิดเป็นชุมชนแออัด	- ประชากร	- พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ควบคุมการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนการพิจารณาออกใบอนุญาตเพื่อไม่เกิดปัญหาจากการก่อสร้างอาคาร
	6) เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัวผู้สูงอายุอยู่ตามลำพังและรับภาระในการดูแลเด็ก	- สังคมในชุมชน	- ผู้สูงอายุและเด็กในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับการดูแลที่ดี

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโหม่ อนาคต
	7) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- มีสื่อการเรียนการสอนที่พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียน
3. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการ ท่องเที่ยว	1) ประชาชนไม่มีการวางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ประชาชนสามารถวางแผนการดำเนินงานได้เอง
	2) ขาดแหล่งเงินลงทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- มีแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
	3) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทางในการขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ	- การพาณิชย์กรรม	- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	4) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้างงาน	- การพาณิชย์กรรม	- ผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้นเหมาะสมกับค่าครองชีพ มีการจ้างงานมากขึ้น

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	การส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิต	งบกลาง	แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด อบต.	กองการศึกษาฯ
		ส่งเสริมการเกษตร	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด อบต.	กองช่าง
		ส่งเสริมและ สนับสนุนความ เข้มแข็งชุมชน	แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด อบต.	กองคลัง
		ป้องกันภัยฝ่ายพล เรือนและระงับ อัคคีภัย	แผนงานการรักษา ความสงบภายใน	สำนักปลัด อบต.	อบจ.สุราษฎร์ ฯ
		ไฟฟ้า ถนน	แผนงานเคหะและ ชุมชน	กองช่าง	กรม ส่งเสริมฯ
2	ด้านสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม	บริการสาธารณสุข และงานสาธารณสุข อื่น	แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัด อบต.	สำนักปลัด อบต.
		กำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล	แผนงานเคหะและ ชุมชน	สำนักปลัด อบต.	อำเภอ เคียนซา
3	การส่งเสริมการ ท่องเที่ยวและการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ	อนุรักษ์ป่าไม้และ แหล่งน้ำ	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด อบต./ กองช่าง	กรม ทรัพยากร น้ำ
		วิชาการวางแผน และส่งเสริมการ ท่องเที่ยว	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษาฯ	ทางหลวง ชนบท

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
		สวนสาธารณะ	แผนงานเคหะและ ชุมชน	กองช่าง	กองการ ศึกษาฯ
4	การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ระบบ สาธารณูปโภคและ สาธารณูปการ	ไฟฟ้า ถนน	แผนงานเคหะและ ชุมชน	กองช่าง	กองช่าง
		ก่อสร้างโครงสร้าง พื้นฐาน	แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา	กองช่าง	กองคลัง
5	การศึกษา กีฬา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ระดับก่อนวัยเรียน และประถมศึกษา	แผนงานการศึกษา	กองการ ศึกษาฯ	อบจ.สุราษฎร์ ฯ
		กีฬาและ นันทนาการ งานศาสนา วัฒนธรรมท้องถิ่น	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการ ศึกษาฯ/ กองช่าง	กรม ส่งเสริมฯ สำนักปลัด
6	การบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี	บริหารทั่วไป งานวางแผนสถิติ และวิชาการ	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	สำนักปลัด อบต.	อบต. อำเภอ
		ส่งเสริมและ สนับสนุนความ เข้มแข็งชุมชน	แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด อบต.	เคียนซา กรม
		ก่อสร้างโครงสร้าง พื้นฐาน	แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา	กองช่าง	ทรัพยากร น้ำ
		ป้องกันภัยฝ่ายพล เรือนและระงับ อัคคีภัย	แผนงานการรักษา ความสงบภายใน	สำนักปลัด อบต.	ทางหลวง ชนบท
รวม	6 ยุทธศาสตร์	14 ด้าน	10 แผนงาน	4 หน่วยงาน	10 หน่วยงาน